

رسالة

والفرق بين قيام الحجة وفهم الحجة

الشيخ

رحمهم الله

إسحاق بن عبد الرحمن بن حسن بن محمد بن عبد الوهاب

(١٣١٩ - ١٢٧٦ هـ)

وهرگيران و تعليقاتى

عبدالرحمن شاره زورى

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله والصلاة والسلام على رسول الله، أما بعد:

بهوئی ئەم غوربه تهی ئیسلام و موسلمانان تییکه وتوون، به تایبه تی ئەو موسلمانانە ی که خاوه نی عیلمن و تیده کۆشن به زمان و مال و گیانیان بۆ به دیهینانی ته وحید و پاراستنی ته وحید له هه لوه شینه ره وه کانی، ته وحید بۆ ته گه وره ترین خه می ژانیان بۆ ته وحید ده ژین و ده مرن، وه هه ر بۆ ته وحیدیش دروستکراون، ههروهک الله تعالی دهفه رمووی: **{وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ}** {الذاریات : ۵۶}.

(البغوي) له ته فسیره کهیدا ده ئی: (ابن عباس رضي الله عنه) فه رموویه تی: هه ر شتی که له قورئاندا هاتییت به ناوی (عبادة) ئەوا مانا که ی (ته وحیده). وه هه ر له ته فسیری (البغوي) دا هاتوو که (ابن عباس رضي الله عنه) له ته فسیری ئایه تی (۲۱) ی سورته تی (البقرة) دا فه رموویه تی: (اعبدوا ربکم : واتا وحدوا ربکم). (بوخاری) ش له سه حیه کهیدا له (کتاب التفسیر) له ته فسیر ئەم ئایه ته دا دهفه رمووی: (إلا ليعبدون : واتا إلا ليوحدون).

ئهمه ش پوونه له لای هه ر موسلمانێکی (موحد) که ووشه ی (عبادة یان اعبدوا) چ له قورئاندا وه چ له سوننه تدا به مانای ته وحید دیت، ئەوه تا ده بینین الله تعالی له چهنده ها شوینی قورئانی پیرۆزدا دهفه رمووی: (اعبدوا الله ولا تشركوا به شیئا)، وه ههروه ها که باسی چیرۆکی پیغه مبه ران ده کات (عليهم الصلاة والسلام) هه موویان به قه ومه کانیان ووتوه: (يا قوم اعبدوا الله ما لکم من إله غیره)، وه ههروه ها پیغه مبه ر "صلى الله عليه وسلم" له زۆر فه رمووده دا فه رموویه تی: (اعبدوا الله ولا تشركوا به شیئا)، ئایا ده کریت بڵیین له م هه موو ده قانه دا ووشه ی (عبادة یان اعبدوا) به مانای ته وحید نایه ت به لکو ته نها به مانای عیباده ت کردنی وه کو نوێژ و زه کات و پۆژوو و جه ج و ئەمانه دیت، ههروهک زۆربه ی خه لکی به ناو موسلمانێ ئەم سه رده مه واتیگه یشتوو ه ؟ مه گه ر که سی که ئه لف و بی ته وحید نه زانییت وابلێت، جا چ په رستی که له ته وحید گه وره تره ؟ ئەم شته ش له زمانێ عه ره بیدا پوونه، وه نه بییت لادان بییت له زمانێ عه ره بی که زمانێ قورئان و

سوننه ته، چونکه ووشه ی (معبود) واتا په رستراو به مانای (مألوه) دیت که ئه ویش له ووشه ی (إله) وەرگیراوه، بویه له زاراوه ی شه رعیدا زورجار له بری ته وحیدی ئولوهیه ت زانایان ده ئین ته وحیدی عیباده ت.

که واته الله تعالی ده فهرمووی: (جنۆکه و مروقم دروست نه کردوو ته نها بویه کدانانی من "لیوحدون" نه بیئت به ته نها و به بئ هاوبه ش دانان بوم).

وه به هو ی ئه وه ی که یه کیک له سه ره کیتین واجباته کانی ئیسلام که ته کفیره زور غه ریب بووه و ناشرین کراوه و به تاوان دانراوه و کراوته شتیکی مه حال، ئه وه ی جیبه جی بکات به دروستی وه کو ئه وه وایه پشکو ی ئاگری به دهسته وه گرتبیئت (کما قال علیه الصلاة والسلام)، که به هو ی ئه مه وه زانایانی راسته قینه ی ئیسلام و مواهیدان و موهیدان به گشتی کراون به خه واریج و نه فام و توندپرو و نه زان ... هتد، وه زانایانی ئه هلی کوفر له سه رووی هه مووشیانه وه بانگه شه کارانی سه له فیه ت (أدعیاء السلفیه) کراون به زانایانی ئه هلی سوننه و شوینکه وتووی سه له فی صالح، له کاتیکدا ئه مانه توشی (جههلی موره که ب) بوونه واتا جاهیلین و که چی ناشزانن جاهیلین، زوریکیان به حیسابی خو یان په ددی ئه هلی بیدعه ده ده نه وه و دژایه تییان ده که ن وه کو صوفی و ئه شعهری وماتوریدی موخته زیلی و قه ده ری و جه بری و مورجینه و جه می ... هتد، که چی بیئاگان له وه ی خو یان که وتوونه ته ناو یه کیک له گه وره ترین بیدعه موکه ففه ره کان (بیدعه ی مفسق و مکفر هیه، که مفسق خاوه نه که ی فاسق ده کات، وه مکفر خاوه نه که ی کافر ده کات)، که ئه ویش بیدعه ی کوفری جه همیه کانه که به (مرجئة المتکلمین یان غلاة المرجئة) ناسراون، کاتیک فتوای زانا هه ره گه وره کانیان ده خوینیته وه ده رباره ی بابه تی (کوفر و ئیمان) واده زانی فتوای (جهم بن صفوان) ده خوینیته وه به لکو هه یانه کوفره که ی گه وره تر و فراوانتره له هی (جهم بن صفوان)، جا ئه مه حالی زانا گه وره کانیان بیئت که له لای ئه وان حوججه ن ئه ی ده بیئت حالی زاناکانی ترو قوتابیه کان و عه وامه کانیان چو ن بیئت !!! هه روه ک که (المأمون) ی خه لیفه ی عه باسی پرسیاری له زانا (نضر بن شمیل) کرد ئایا (الإرجاء) چیه ؟ ئه ویش ووتی : دینیکه به دئی ده سه لاتدارانه، دونیای پښ به ده ست ده هیئن و له دینیان که م ده که نه وه. مه ئمون وتی : راستت ووت. منیش پر به دلم به (نضر بن شمیل) ده ئیم راستت ووت، سه یرکه ئه وه ی ئه وه ی ئه هلی ئیرجائه رتزیلگیراوه و سه لامه ته و له ئه من و ئه مان دایه، ئه وه شی که ئه هلی سوننه یه و موه حیده له گوږستان و به ندینخانه و ترس و نارپه حه تی و مهینه تی دایه، جا بویه به پیویستم زانی ئه م نامه یه ی شیخ (ئیسحاق) وهر بگیږمه سه ر زمانی کوردی که باسی حوکی ته کفیرکردنی که سی دیاریکراو ده کات (حکم تکفیر المعین) وه هه روه ها باسی جیاوازی نیوان به رپابوونی به لگه و تیگه یشتن له به لگه ده کات (الفرق بین

قيام الحجة وفهم الحجة). كه تيایدا وهلامی کۆمه‌ئیک گومان ده‌داته‌وه ده‌باره‌ی ئەم دوو بابەته به ووتەکانی خۆی و هه‌روه‌ها و ته‌کانی (شیخ الإسلام ابن تیمیة و ابن القيم و الشیخ محمد بن عبد الوهاب و الشیخ عبد اللطیف)، ئەم نامەیه زۆر گرنگه بۆ موه‌حیدیک که تا ئیستا کیشە‌ی هه‌یه له‌م باسانه، وه بۆ موه‌حیدیک که نازانیت چۆن وه‌لامی گومانه‌کانی مورجیئه و جه‌همیه‌کان بداته‌وه.

به پێویستی ده‌زانم چه‌ند تێبینیه‌ک باس بکه‌م ده‌باره‌ی چۆنیه‌تی وه‌رگێڕانم بۆ ئەم نامەیه، وه هه‌روه‌ها ده‌باره‌ی خودی نامه‌که‌ش :

یه‌که‌م: له‌به‌ر ئه‌وه‌ی لێره‌دا من وه‌رگێڕم نه‌وه‌ک نوسه‌ر بۆیه ناچاربوومه که هه‌مان ئەم ووشانه وه‌رگێڕم که شیخ (ئیسحاق) به‌کاری هێناوه به‌بێ ده‌ستکاری کردن، واتا به‌شیوه‌ی (ته‌رجه‌مه‌ی حه‌رفی) وه‌رم گێڕاوه واتا ئه‌وه‌ی شیخ (ئیسحاق) نوسیویه‌تی وه‌رم گێڕاوه‌ته سه‌ر زمانی کوردی واتا به‌بێ (تصرف) کردن له‌ نه‌قل کردندا بۆ پاراستنی ئەمانه‌تی عیلمی، به‌لام ئەم کاره خۆینه‌ر توشی کیشه‌ ده‌کات له‌ هه‌ندی‌ک شویندا چونکه ته‌رجه‌مه‌ی حه‌رفی له‌ زمانیکه‌وه بۆ زمانیکێ تر نه‌سته‌مه هه‌مان مانای ته‌واوی خۆیدا بدات له‌ هه‌موو پسته‌یه‌کدا، بۆیه ناچاربووم له‌و شوینانه‌ی که پێویستی به‌ شه‌رحه، ته‌رجه‌مه‌ی حه‌رفی ماناکه‌ی به‌ ته‌واوی نادات له‌ناو **دوو که‌وانه‌ی سوور ()** به‌م شیوه‌یه شه‌رحم کردووه، وه له‌ هه‌ر شوینیک شیخ (ئیسحاق) باسی شتیکی کردبیت که پێویستی به‌ ڕوونکردنه‌وه بێت ئەوا به‌ هه‌مان شیوه له‌ناو دوو که‌وانه‌ی سووردا نوسیومه، واتا ئه‌وه‌ی له‌م نامەیه‌دا به‌ ڕه‌نگی سوور نوسراوه ووتە‌ی وه‌رگێره نه‌وه‌ک شیخ (ئیسحاق)، وه ئه‌وه‌ی به‌ ڕه‌نگی ڕه‌ش نوسراوه خودی نامه‌که‌ی شیخه‌و ته‌نها وه‌رم گێڕاوه بۆ زمانی کوردی.

دووهم: شه‌رح و ڕوونکردنه‌وه‌ی هه‌ندی‌ک شت پێویسته له‌ په‌راویز (هامش - حاشية) بنوسریت، به‌لام من وام نه‌کردووه، هه‌ر له‌ناو ووتە‌کانی شیخدا ئه‌وه‌ی پێویست بووه له‌ناو دوو که‌وانه‌ی سووردا نوسیومه، ئەمه‌ش له‌به‌ر ئه‌وه‌ی تاوه‌کو خۆینه‌ر ئاسانتر و خێراتر تێبگات به‌بێ گه‌ڕانه‌وه بۆ په‌راویز که له‌ به‌شی خواره‌وه‌ی په‌ردا ده‌نوسرێ.

سێیه‌م: له‌ زۆر شوینی ئەم نامەیه‌دا شیخ (ئیسحاق) نامه‌کانی شیخ (محمد بن عبد الوهاب)ی نه‌قل کردووه که ئەم نامانه وه‌لامی کۆمه‌ئیک نامه‌ی تیدا دراوه‌ته‌وه که به‌ پرسیار بۆ شیخ (محمد بن عبد الوهاب) نێردراون، به‌لام به‌هۆی له‌به‌ر ده‌ست نه‌بوونی ئەو نامانه‌ی که وه‌کو پرسیار بۆ شیخ (محمد بن عبد الوهاب) نێردراون، ئەوا له‌ هه‌ندی‌ک شویندا تێگه‌یشتن له‌ وه‌لامه‌کانی شیخ (محمد بن عبد الوهاب) زه‌حمه‌ته چونکه وه‌لامه‌که‌ی ئەو به‌گوێره‌ی پرسیاره‌کانه ئیمه‌ش نامه‌ی پرسیاره‌کانمان لایه، جا پێویسته به‌ ووردی بخویندریته‌وه.

چوارهم: ئەم نامەيەي شېخ (ئىسحاق) دەستنوسى ئەصلى (مخطوطة) كە بە دەستى شېخ (ئىسحاق) نوسراوہ بوونى نەماوہ، بەلكو تەنہا يەك نوسخەي دەستنوسى لەبەر دەستدایە ئەویش نوسخەي (عبد العزيز بن فوزان)ە، كە حەوت سأل بەر لە وەفاتکردنى شېخ (ئىسحاق) نوسیویەتى واتا سالى (۱۳۱۲)ى كۆچى وەكو خۆى دەئیت ئەم نوسخەيەم لەسەر نوسخە ئەصليەكەي دەستى شېخ (ئىسحاق) نوسیوہ، واتا ئەم نوسخەيەي (عبد العزيز الفوزان) كۆپى نوسخە ئەصليەكەي دەستى شېخە كە بوونى نەماوہ.

پینجەم: ئەم (عبد العزيز الفوزان)ە لەگەل شېخ (ئىسحاق) ژیاوہ، ئەو (عبد العزيز فوزان)ە نيە كە ئیستا لە سعودیە دەژیت كە زانایەكى كافرە.

لە كۆتايیدا دەئیم : ئەوہى پىكاومە لە خواوہیە ، ئەوہشى ھەلەم كردووہ لە شەيطانەوہیە، ھیوادارم ئەم كارەم بە ئیخلاصەوہ بۆ اللہ كردبیت، وە لىمى قبول بکات و سوود بە برا و خوشکانى موسلمانیش بگات و دوعای خیرم بۆ بکەن.

وآخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمین.

دهقی نامه که

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين ولا عدوان إلا على الظالمين والعاقبة للمتقين
وأشهد أن لا إله إلا الله الأحد الصمد الذي لا يستغاث في الشدائد ولا
يدعى إلا إياه فمن عبد غيره فهو المشرك الكفور بنص القرآن وأشهد أن
محمدًا عبده ورسوله وخليله صلى الله عليه وعلى آله وصحبه أجمعين
الذي قامت به الحجة على العالمين فلا نبي بعده ولا رسول، أما بعد:

پیمان گه‌یشت و بیستمان له کۆمه‌ئیک که بانگه‌شهی عیلم و دین ده‌که‌ن، وه له
که‌سانیک که بانگه‌شهی ئه‌وه ده‌که‌ن که شوینکه‌وتوو (الشیخ محمد بن عبد
الوهاب)ن، که‌وا ئه‌گه‌ر که‌سیک شیرک بۆ خوا برپار بدات و بت بپه‌رستی، ئه‌وا
خودی که‌سه‌که کوفر و شیرکی به‌سه‌ردا ندری، وه هه‌ندیک که‌س له‌وانه که به
ده‌می خو‌ی ئه‌م شتانه‌ی بۆ باس کردووم، گو‌ی بیستی هه‌ندیک له‌ براین بووه
(براین واتا موه‌حیدان) که شیرک و کوفریان به‌سه‌ر پیاو‌یک داوه که هاواری
پیغه‌مبه‌ر "صلى الله عليه وسلم" ی کردووه و داوای به‌ هاناوه چوونی لی‌کردووه،
پیاوه‌که‌ش پی‌ی وتوو: (کوفر و شیرک) ی به‌سه‌ردا مه‌ده تاوه‌کو شاره‌زای ده‌که‌ی له‌م
بابه‌ته (واتا إقامة الحجة)، جا ئه‌م که‌سه و هاوشیوه‌کانی گو‌ی ناده‌ن به
تی‌که‌لا‌بوون له‌گه‌ل موشریکه‌کان چ له‌ سه‌فه‌ردا چ له‌ناو شار و مائیاندا، به‌ل‌کو
جگه له‌وه‌ش داوای فی‌ربوونی عیلم ده‌که‌ن له‌لایه‌ن کافرترین که‌س له‌ زانایانی
موشریکان، جا ئه‌م زانایانه کۆمه‌ئیک گومانیان بۆ دروست ده‌که‌ن و ده‌پرا‌زیننه‌وه
ده‌باره‌ی ئه‌و شتانه‌ی که بانگه‌شهی بۆ ده‌که‌ن، وه باسی هه‌ندیک له‌و گومانانه
ده‌که‌ین له‌چوارچیوه‌ی ئه‌م نامه‌یه‌دا إن شاء الله تعالی، وه هه‌ندیک که‌سی هیچ و
پوچ له‌ شوینکه‌وتوانیان هه‌ل‌خه‌لاتاون به‌م گومانانه، وه که‌سیک که نه‌ زانستی
هه‌یه و نه‌ حال‌ی ئه‌م که‌سانه ده‌زان‌یت و نه‌ جیاوازی ده‌کات و نه‌ تی‌گه‌یشتنی هه‌یه،
ئه‌مانه به‌ لاشه‌یان جیا‌ده‌بنه‌وه له‌ براین وه به‌ دل‌یان له‌ شی‌خه‌کان (واتا هه‌ز نا‌که‌ن

له گه‌ل برا موه‌حیده‌کان هه‌ل‌سان و دانیشتن بکه‌ن و له‌گه‌ل‌یان بن، رقیان لی‌یانه به‌هۆی ئه‌و گومانانه‌ی که بۆیان دروست‌کراوه واده‌زانن ئه‌وان خه‌وارێج و ته‌کفیرین، به‌هه‌مان شیوه له‌ دله‌وه‌ حه‌زناکه‌ن له‌ مه‌جلیسی شیخه موه‌حیده‌کان دانیشن **وپی‌یان ناخۆشه‌)** وه‌ نه‌رم و نیانن له‌گه‌ل موشریکان، جا ئه‌مانه دله‌نگ ده‌بن به‌ برایان و برایان پی‌یان دله‌نگ ده‌بن، به‌هۆی ئه‌و گومانانه‌ی که ده‌ری ده‌خه‌ن وه به‌هۆی ئه‌م خه‌م و دله‌نگیه‌ی که پی‌وه‌یانه‌وه‌دیاره‌وه به‌هۆی تی‌که‌لاوی‌یان له‌گه‌ل فاسقان و موشریکاندا.

وه ئه‌مانه خه‌لکی کافرناکه‌ن ته‌نها به‌ شیوه‌ی گشتی **(واتا ده‌لێن فلانه شت کوفره به‌لام ئه‌و که‌سه‌ی ئه‌نجامی ده‌دات کافرنابی‌ت "تکفیر المطلق یان تکفیر النوعی" ی پی‌ ده‌وتری)**، وه له‌نیوان خۆیاندا زۆر خۆیان به‌ دوور ده‌گرن له‌ ته‌کفیرکردن، پاشان بیدعه و گومانه‌کانیان ب‌لا بوویه‌وه تاوه‌کو ره‌واج به‌م بیدعه و گومانانه‌ی درا له‌لایه‌نی که‌سانی زۆر تایبه‌ت له‌ برایان، ئه‌مه‌ش هۆکاره‌که‌ی والله أعلم به‌هۆی وازه‌ینان له‌ کتێبه‌کانی أصول الدین وگرنگی پی‌نه‌دانی، وه نه‌ترسان له‌ لادانی د‌ل له‌ حه‌قه‌وه‌ بۆ باطل **(واتا زیغ، به‌هۆی گو‌یگرتنیان له‌ ئه‌هلی شوبه‌هات)**، پشتیان کردووه له‌ نامه‌کانی (الشیخ محمد بن عبد الوهاب) قدس الله روحه، وه نامه‌ی کورپه‌کانی، که ئه‌م نامه‌ی که‌فاله‌تی روونکردنه‌وه‌ی ئه‌م گومانانه‌ی ده‌که‌ن که دێینه‌ سه‌ری، وه هه‌ر که‌سی‌ک که‌مترین زانستی هه‌بی‌ت سه‌یری حا‌لی خه‌لکی بکات له‌مر‌ودا وه سه‌یری بیروباوه‌ری ئه‌م شیخانه‌ بکات که باس‌مان کردن **(شیخه موشریکه‌کان، چونکه کافریان له‌لا موسلمانه‌)** ئه‌وا زۆر سه‌رگه‌ردان ده‌بی‌ت، ولا حول ولا قوه‌ إلا بالله.

وه هه‌ندی‌ک له‌و که‌سانه‌ی که باس‌مان کردن لی‌ره‌دا باسی یه‌کی‌کیان ده‌که‌ین که ده‌لێ: "ئیمه به‌و خه‌لکه‌ ده‌لێین که سه‌ردانی ئه‌و گومه‌زانه ده‌که‌ن و گومه‌زه‌که ده‌پرستن و وه ئه‌و که‌سه‌ش که له‌ناوی دایه ده‌په‌رستن، ئه‌م کاره‌تان شیرکه به‌لام موشریک نابن".

سه‌یرکه و سوپاسی په‌روه‌ردگارت بکه و داوای سه‌لامه‌تی لی‌بکه، ئه‌م وه‌لامه یه‌کی‌که له‌ وه‌لامه‌کانی (داود بن جرجیس العراقی) که (الشیخ عبد اللطیف) **(برای الشیخ إسحاق)** وه‌لامی داوه‌ته‌وه **(له کتیی من‌هاج التأسیس والتقدیس)**، وه ئه‌و که‌سه‌ی که

ئەم شتەى پى ووتەم باسى ئەوەى كرد كه هەندىك قوتابى لىيان پرسىوہ (لە داود) دەربارەى ئەم بابەتە (تکفیر المعین) وە ئایا بەلگەى چىە دەربارەى وەلامەكەى كه پىيان دەدات ؟ ئەویش وتى (واتا داود) : "جۆرى كارەكه بە كوفر دادەنىین بەلام ئەنجامدەرەكهى كافر ناكەین تاوہكو بۆى پروون دەكەینەوہ (واتا إقامة الحجة)، وە بەلگەشم دەربارەى ئەم وەلامە ئەوہىە كه لە چەند نامەىەكى (الشيخ محمد بن عبد الوهاب) قدس الله روحه، بینىومانە كه ئەورپگىرى كردووہ لە تەكفىركردنى ئەو كەسە جاھىلانەى كه گومەزى (الكواز و عبد القادر) دەپەرستن چونكە هیچ كەسىك نەبووہ ئاگادارىيان بكاتەوہ".

سەىركە و ئەو سەمەرەىە ببىنە وە داواى سەلامەتى لە خوا بكە، وە داواى سەلامەتى لىبكە (من الحور بعد الكور) (ئەمە فەرموودەى پىغەمبەرە "صلى الله عليه وسلم"، واتا پەنا بەخوا دەگرم لە هەلەوہشانەنەوہ داواى پىچانەوہ، ماناكەى فراوانە لىزەدا حصر ناكړت)، نموونەى ئەمانە چەندە بە نموونەى ئەو چىرۆكه ناودارەى (الشيخ محمد بن عبد الوهاب) دەچىت، كه رپژىك باسى (أصول الدين) دەكرد و پروونى دەكردەوہ، وە يەكىك لەو پىاوانەى كه لە مەجلىسەكەى دانىشتبوو نە تىرپادەما و نە پرسىارى دەكرد و نە لى دەكۆلىەوہ، تاوہكو چەند ووشەىەك هات كه هەندىك هەلەى تىدابوو، پىاوہكه ووتى : ئەمە چىە ! چۆن شتى وا دەبىت ؟ شىخىش ووتى : "خوا بتكوژى"، ئەمپۆ لەوہتەى باسى ئەم بابەتە دەكەین هیچ تىنگەىشتى و هیچ پرسىارت نەكرد، بەلام كاتىك ئەم هەلەىە هات دەست بەجى زانىت، تۆوہكو مىش واى تەنہا لەسەر شتى پىس دەنىشيت".

وە ئىمە دەلىین (واتا الشيخ إسحاق وادەلى): الحمد لله وە ستايش بۆ خوا، وە داواى يارمەتى و پىكانى لىدەكەین، وەهىچ شتىك نالىین جگە لەوہى شىخەكانمان ووتويانە وەكو (الشيخ محمد بن عبد الوهاب) لە كتیبى (مفيد المستفيد في كفر تارك التوحيد)، وە نەوہكهى (الشيخ عبد اللطيف) لە وەلامدانەوہى بۆ (داود بن جرجيس العراقى) (لە كتیبى منهاج التأسيس والتقدیس) وە ئەمە قسەى پىشەوايانى ترى دىن پىش ئەوان.

وه يه كيک لهو شتانه ی که زانیی شتیکی زهروره ته له دیندا (معلوم من الدین بالضرورة واتا عهوام و عالیم تیایدا یه کسانن له زانیندا) نه وهیه که گه پانه وه (مه رجعه) له بابته کانی أصول الدین بۆ کتاب و سوننه ت و ئیجماعی موخته بهری ئوممه ته که نه ویش نه وهیه که هاوه لآن له سه ری بوونه، وه مه رجعه بۆ خودی زانیه ک نیه له م بابته تانه دا، جا هر که سیک ئه م بناغه یه ی له لا چه سپا چه سپانیک که گومان لاینه دات و تیکه ل به نه صلی دلی بییت، نه وا له لای ئاسان ده بییت کاتیک وته ی لیكچوو (متشابه) ی ئیمامه کان ده بیییت له هه ندیک له کتیه کانیاندا، چونکه جگه له پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) هیچ که سیک مه عصوم نیه (پارێزراو نیه له هه له).

وه ئه م بابته شمان بریتیه له به ندایه تی کردن بۆ الله به ته نها به بئ هاوبه شدانان بۆی، وه به پائنه ت کردن له به ندایه تیکردنی جگه له الله، وه هه رکه سیک به ندایه تی بۆ الله و غهیری الله بکات نه وا شیرکی گه وره ی برپارداوه که له دین ده یخاته ده ره وه، نه مه نه صلی نه صله کانه، وه به مه ش خوا پیغه مبه رانی ناردوو و کتیه کانی دابه زاندوو، وه ئیقامه ی حوجه کراوه له سه ر خه لکی به قورئان و پیغه مبه ر، ئا به م شیوه یه وه لام ده دوزیته وه له لای پیشه وایانی دین ده رباره ی نه م نه صله له کاتی ته کفرکردنی که سیک که شیرکی بۆ خوا برپارداوه: "داوای ته وه ی لیده کریت نه گه ر ته وه ی نه کرد ده کوژریت"، باسی شاره زاکردن (إقامة الحجة) ناکه ن له بابته کانی اصول (واتا ته وحید و شیرک)، به لکو باسی شاره زاکردن ده که ن (إقامة الحجة) له بابته شاره وکان نه و بابته تانه ی که به لگه کانی شاره ویه له لای هه ندیک له موسلمانان، وه کو نه و بابته تانه ی که نه هلی بیدعه مشتومری له سه ر ده که ن وه کو قه ده رییه کان و مورجینه کان، یان له بابته تی شاره و وه کو سیحری صه رف و عه طف (دوو جوړی سیحره یه که میان بۆ تیكدانی نیوان ژن و میرده، دووه میان بۆ دل راکیشانی ژن و میرده بۆ یه کتر).

جا چۆن گوړپه رستان ئیقامه ی حوجه یان له سه ر ده کریت له کاتیکدا نه وان موسلمان نین و ناچنه ناو بازنه ی ئیسلامه وه، جا ئایا له گه ل شیرک هیچ کرده وه یه ک ده مینیته وه له کاتیکدا الله تعالی ده فه رموو: {وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ} {الأعراف : ٤٠}، {وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ

فَتَخَطَّفَهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ {الحج : ٣١}، {إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ} {النساء : ٤٨ و ١١٦}، {وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ} {المائدة : ٥}، وه چەندان ئایەتی تریش جگە لەمانە، بەلام ئەو بیروباوەری کە ئەوانە هەیانە پابەندیان دەکات بە بیروباوەرێکی تری ناشرینەوه کە ئەویش ئەوێه کە حوججە بەرپانەبووه لەسەر ئەم ئوممەتە بە قورئان و پیغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم)، پەنا بەخوا لە خراپ تیگەیشتنیک کە ئەوانی توشی لەبیرچوونی قورئان و پیغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) کردوو، بەلکو ئەهلی فەترە (أهل الفترة) ئەوانە کە پەيامی خوا و قورئانیان پێنەگەیشتوو، وه مردوونە لەسەر جاهیلیەت پێیان ناووتری موسلمان بە ئیجماع وه داوای لیخۆشبوونیشیان بۆ ناکری، بەلکو ئەوێ هەیه ئەوێه کە زانیان خیلافیان هەیه لەسەر سزادانیان لە قیامت، وه ئەو گومانە کە باسما کرد هاوشیوێ ئەویان بچوکتەر لەو توشی خەلکانیک بووه لە سەردەمی (الشیخ محمد بن عبد الوهاب) رحمہ اللہ، بەلام ئەوێ توشی ئەم گومانە دەبیئت بە گومان دەبینیئت و داوای پروونکردنەوێ دەکات، بەلام ئەوانە کە باسما کردن ئەم گومانە دەکەن بە ئەصل (ئەصلی دین)، وه حوکم لەسەر تەواوی موشریکان دەدەن بەوێ کە دەبیئت ئیقامە ی حوججەیان لەسەر بکریئت سەرەتا، وه هەرکەسیک موخالەفەیان بکات بە جاهیلی دادەنێن، جا (بەم حالەوێ) سەرکەتوو نابن بۆ پیکانی حەق، چونکە لەم کارەیاندا ئارەزوو (هەوا) هەیه ئەویش بریتیە لە تیکەلەبوون لەگەڵ موشریکان، ربنا لا تزغ قلوبنا بعد إذ هدیتنا، اللہ اکبر لادەران لەسەر پێگای راست چەندە زۆرن و هەستیشتی پێ ناکەن، جا ئیمە باسی ئەم پیشەکیەمان کرد بۆ ئەوێ بیئتە ھۆکاریک بۆ تیگەیشتنی ئەو بەلگانە کە باسیان دەکەین دەربارە ی ئەم بابەتە.

نامه‌یه‌کی (الشیخ محمد بن عبد الوهاب) دهرباره‌ی ئەم بابەته:

الشیخ محمد بن عبد الوهاب) ئەم نامه‌یه‌ی بۆ (أحمد بن عبد الكريم) دانیشتووی شاری (الأحساء) نویسه، که یه‌کی‌ک بووه له پیاوچاگان له‌سه‌ره‌تادا پێش ئەوه‌ی توشی فیتنه بپیت (شاره‌زای ته‌وحید بووه و ته‌کفیری موشریکانی کردووه، پاشان به‌هۆی تی‌گه‌یشتنی به‌هه‌له‌هه‌ندیک وته‌ی ابن تیمیة رحمه الله، توشی گومان هات) ئیمه‌ش به‌شیکی نامه‌که باس ده‌که‌ین چونکه هاوشیوه‌یه له‌گه‌ڵ خاوه‌نی ئەو نامه‌یه‌ی که وه‌لاممان دایه‌وه (ئەوه‌ی که ووتی موسلمانیک داوای به‌هاناوه‌چوون له‌ پی‌غه‌مبه‌ر بکات کافر نابیت تاوه‌کو ئیقامه‌ی حوججه‌ی له‌سه‌ر ده‌کریت)، ئەمه‌ش ده‌قه‌که‌یه‌تی:

"له (محمد بن عبد الوهاب) هوه بۆ (أحمد بن عبد الكريم)، سلام علی المرسلین والحمد لله رب العالمین، أما بعد: نامه‌که‌ت گه‌یشت که باسی ئەوه ده‌که‌یت هه‌ندیک کیشه‌ت (گومان‌ت) هه‌یه داوای لابردنی ده‌که‌یت، پاشان نامه‌یه‌ک له‌لای تۆوه هاتووه که باسی ئەوه ده‌که‌یت وته‌یه‌کی شیخ الإسلام (ابن تیمیة) ت بینووه و گومانه‌که‌تی لابردووه، داوا له‌ خوا ده‌که‌ین هیدایه‌ت بدات بۆ دینی ئیسلام، جا وته‌که‌ی (شیخ الإسلام) به‌ل‌گه‌یه له‌سه‌ر چ شتی‌ک؟ به‌ل‌گه‌یه له‌سه‌ر ئەوه‌ی که یه‌کی‌ک بت بپه‌رستی په‌رستنی‌ک زیاتر له‌ په‌رستی لات و عوززا وه‌ جنیو بدات به‌ دینی پی‌غه‌مبه‌ر داوای ئەوه‌ی باوه‌ری پێ هینا (مه‌رج نیه جنیو به‌ خودی دینی ئیسلام بدات، به‌ل‌کو جنیو به‌ ده‌ست برین و په‌جم و سه‌ربرین و جه‌لده لیدان و حوکه‌مه‌کانی السبی و ته‌کفیرکردن و جه‌هاد و مواهیدان و موه‌حیدان ده‌دات به‌هۆی جیبه‌جی کردنیان بۆ حوکه‌مه‌کانی ئیسلام)، ئەوا خودی که‌سه‌که ته‌کفیر ناکریت؟ به‌ل‌کو وته‌که‌ی (شیخ الإسلام) راشکاو و پروونه دهرباره‌ی ته‌کفیرکردنی هاوشیوه‌کانی (ابن فیروز و صالح بن عبد الله) که ئەوان باشت‌ریشن له‌م دووانه (واتا ئەو که‌سانه‌ی که ابن تیمیة ته‌کفیریان ده‌کات حالیان باشت‌ریشه له‌ ابن فیروز و صالح بن عبد الله)، (کوفری ئەمانه) کوفریکی ئاشکرایه که له‌ دین ده‌ریان ده‌کات، جا ئەمه‌ پروونه له‌ وته‌ی (ابن القيم)، وه‌ وته‌ی (شیخ الإسلام) که باست کرد گومانه‌کانی بۆ لابردی له‌سه‌ر کوفری ئەو که‌سه‌ی که ئەو بته‌ ده‌پرستی که له‌سه‌ر گو‌ری (یوسف) و هاوشیوه‌کانیه‌تی، وه‌ لی‌یان بپارێته‌وه له‌کاتی ناخۆشی و خۆشیدا، وه‌ جنیو به‌ دینی

پيغهمبەر بىدات، پاش ئەوھى دانى پى بنىت و شاھىتى بىدات، وە بچىتە سەردىنى بت پەرسىتى پاش ئەوھى دانى پى بنىت، وە لەم وتەيەمدا ھىچ سەركىشى (مجازفە) تىدانيە، بەلكو تۆ خۆت شاھىتى دەدەى بەم شتانه لەسەريان، بەلام كاتىك خوا دلىكى كوئىر كرد ھىچ چارەيەك نىە لەگەلى، وە من لىت دەترسم دەربارەى ئەم ئايەتەى كە اللە تعالى دەفەرموئى: {ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ} {المنافقون : ٣}، وە ئەو گومانەى كە توشى تۆ بوو بەھوى ئەو مال و سامان و بازىرگانيەو كە بە دەستەوويە دەترسى خۆت و منداڵەكانت لەناو بچن ئەگەر وولاتى موشرىكان جى بھىلىت، وە گومانەى ھەيە لە رزقى خوا، وە ھەروھەا ھاوھەلانى خراپ گومرايان كىرەوى ھەروھەك چۆن پىشەيانە، وە تۆ پەنا بەخوا پلە بە پلە دادەبەزى، يەكەم جار لە گومان دروست بوون، پاشان مانەوھە لە وولاتى شىرك و مولات بۆيان و نوئىركردن لە پىشتيان، وە بەرپائەت كىرەنت لە موسلمانان بۆ رازىكردنيان، پاشان كەوتىتە سەركىشى (ابن غنام) (قوتابى شىخ محمد بن عبد الوھاب) و كەسانى تىرش جگە لەو، وە بەرپائەتت كرد لە دىنى ئىبراھىم و ئەوانت كرد بە شاھىت بەسەر خۆتەوھە بە شوئىنكەوتى موشرىكان بەبى زۆرلىكردن (الإكراه) بەلام لەبەرتىس و رازىكردنيان (بۆ خۆپاراستن لە خراپەيان)، وە ئەم ئايەتەت بىرچوو دەربارەى عمار بن ياسر (رضي الله عنه) وە ھاوشىوھەكانى: {مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيْمَانِهِ إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيْمَانِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلِمَ مِنْ غَضَبِ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ - ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ} {النحل : ١٠٦ - ١٠٧}، عوزرى بە كەس نەداوھە خوا جگە لە زۆرلىكراو كە دلى جىگىر بىت بە ئىمان، بە مەرجى جىگىر بوونى دلى لەسەرىئىمان، وە زۆرلىكردن لەسەرىبىروباوھە نابىت بەلكو لەسەرقسە و كردار دەبىت، بە ئاشكرا فەرموويەتى كە كەسىك قسەيەكى كوفر بكات يان كاريكى كوفر بكات كافر دەبىت، تەنھا زۆرلىكراو نەبىت ئەويش بەو مەرجەى كە باسكرا، كوفر كىردنى ئەم كەسەش عوزرى پىدراوھە لەبەر ئەوھى ئەم كەسە مانەوھى لە دونىادا ھەلپژاردووھە نەوھەك ئەگەر ئەم كەسە عەقىدەكەشى بگۆرپىت ھەر عوزرى ھەبىت لە كوفر كىردندا، جا بىرىكەوھە لە دلى خۆتدا ئايا شمشىريان لەسەر راگرتى و زۆريان لىكردى وەكو (عمار) يان نا ؟ وە

بیریکه وه (عمار) که کوفری کرد عه قیده که ی گوڤابوو یان له بهر هه لښاردنی دنیا بوو **(له ترسی کوشتنی)** ؟ جا تو هیچ پله یه ک نه ماوه پئی نه گه یت ته نها ئه م پله یه نه بیت که وه کو (ابن رفیع) به ئاشکرا و راشکاوی جنیو به دینی پیغه مبه ران بده یت، وه بگه ریته وه بو په رستی (العیدروس و أبو حدیده) و هاوشیوه کانیا، به لام ئه م کاره له دهستی وه رگیزی دله کانه **(مقلب القلوب)**، جا یه که م شت که ئاموژگاریتی پئ ده که م ئه وه یه که بیریکه یته وه ئه و شیرکه ی که له لای ئیوه دا هه یه هه مان ئه و شیرکه یه که پیغه مبه ره که ت "صلی الله علیه وسلم" نه هی لیده کرد له خه لکی مه که ؟ یان شیرکی خه لکی مه که که جوړیکی تربوو توندتر له شیرکی لای ئیوه ؟ یان شیرکه که ی لای ئیوه توندتره ؟ جا کاتیک له بابه ته که ت تیگه یشتی و زانیت که زوږبه ی ئه و که سانه ی لای ئیوه ئایه تی قورئانی بیستوو و وته کانی زانایانی پیشوو و دوا ی ئه وانیشی بیستوو، وه دانی پئنا و ووتی: شایه تی دده م ئه مه حقه، وه پیش (محمد بن عبد الوهاب) ئه م شته ده زانین، ئینجا پاشان دوا ی ئه مه به راشکاوی جنیو به و شته بدات که شایه تی دابوو که حقه، وه به راشکاوی شیرک و ئه هلی شیرک به باش دابیت، ئینجا بیریکه وه ئایا ئه مه بابه تیکی ئاسایه یان بابه تی ریدده یه کی روون و ئاشکرایه که زانایان باسیان کردوو له بابه تی ریدده، به لام سه یر له و شتانه دایه که تو ده یانکه یته به لگه و باست کردن، وه کو ئه وه ی بلی ئه م قسانه له که سیکه وه هاتوو که نه ده بیستی و نه ده بینئ.

(کوټای نامه که به کورتکراوه ی).

(الشیخ إسحاق به شیکی کورتی له نامه که نه قل کردوو، منیش به شیکی زیاترم نه قل کرد تاوه کو زیاتر سوودی لی ببینین، نه گه رچی نامه که له مه ش زیاتره که نوسراوه).

(الشیخ إسحاق ده لئ): جا له وته که ی وورد ببه وه ده باره ی ته کفیرکردنی ئه م زانایانه، وه ته کفیرکردنی ئه وکه سانه ی که ئه و بته ده په رستن که له سه ر گوږی یوسفه، وه ئه مه ش روون و ئاشکرایه له ووته ی (ابن القیم) رحمه الله، وه هه روه ها له باسکردنی چیرۆکی خاوه نی نامه که، وه حوکی به سه ردا به ئایه ته که ی سوږه تی (المنافقون) وه ئه مه ش حوکمیکی گشتیه **(واتا هه رکه سیک واییت ئه م حوکمه ی له سه ر ده چه سپئ)**، وه به هه مان شیوه له حالی زوږبه ی ئه م که سانه ی ئه مږو وورد

ببهوه که خوځيان داووته پال عيلم و دين له خه لکي (نه جد) ده چيته شار و ولا تي موشريکان و له لايه ن ده مي نيته وه ماو هيه ک داوای فيربووني عيلم دهکات لييان و له گه ل داده نيشي ت، پاشان که ده گه رپته وه بولا ي موسلمانان که پي دهوتری له خوا بترسه و تهوبه بکه بولا ي په روه ردگار له م کاره ت، گالته دهکات به و که سه ی که وای پي ده ل، ده ل ت تهوبه بکه م له داواکردني فيربووني عيلم ؟ پاشان له کرده وه و قسه کاني خراپي عه قیده که ی درده که ویت، ئه مه ش هيچ سهير نيه چونکه ئه م که سه سه رپيچي فرماني خوا و پيغه مبه ره که ی کردو وه به تيکه لبووني له گه ل موشريکان جا خوا سزای داوه، به لام سهير له ئه هلي ته وحيد و دين دايه له کراو ه بيه کان له گه ل ئه م جوړه که سانه، که ئه م جوړه که سانه ويستي ان يه کساني و نزيک بوونه وه بکه ن له نيوان موشريکان و موه حيدان، له کاتيکدا خوا جياوازي خستوته نيوانيان له کتيبه کهيدا و هه روه ها له سه ر زاری پيغه مبه ره که ی محمد "صلي الله عليه وسلم".

پاشان (الشيخ محمد بن عبد الوهاب) دواي ئه وه ی له نامه کهيدا باسي ئه وه ی کرد که که سانيکي زور له ئيسلام هه لگه پرانه وه دواي پيغه مبه ر "صلي الله عليه وسلم" وه کو ئه وانه ی سه رده می أبو بکر (رضي الله عنه) که حوکمی ريده دی به سه ردادان به هو ی نه دانی زهکات، وه هه روه ها وه کو هاوه لانی علي (رضي الله عنه) (مه به ستي عبد الله بن سبأ اليهودي و شوي نکه و توواني ه تي که ووتيان ئيمامی علي خوايه)، وه هه روه ها ئه و خه لکانه ی که له مزگه وتی (الكوفة) بوون (ابن مسعود و هه موو هاوه لان رضي الله عنهم ته کفيري هه موويانيان کرد به هو ی دان پيدانانيان به پيغه مبه رايه تی درويينه ی المسيلمه وه هاوه لان خيلافيان هه بوو له قبولکردني تهوبه يان، به لام ئه وه ی که دهوتری که سيک ووتی: المسيلمه پيغه مبه ره و ئه وانی تريش بيدهنگ بوون و هه موويان ته کفيرکران به هو ی بيدهنگ بوونيان ئه ته ريکي زه عيفه ئه گه رچی مانا که ی راسته)، هه روه ها (بني عبید القداح) (ده ولته تی عوبه يديه کان که رافيزه ی باطنی بوون) هه موو ئه مانه حوکمی ريده دراه به سه ر خودی که سه کان (تکفير المعين)، پاشان ووتی (واتا الشيخ محمد بن عبد الوهاب) : ئه و وته يه ی (شيخ الإسلام) که تو يان پيوه توشي گومان کردو وه له هه مووی توندتره، ئه گه ر ئيمه ش وابليين ئه واه ده ييت زوربه ی که سه ناوداره کان ته کفير

بکهین، (شیخ الإسلام) به پروونی تیایدا باس دهکات "خودی کهسه که (ئهوهی کوفر دهکات = المعین) کافر ناکریت تاوهکو ئیقامهی حوججهی لهسه دهکریت"، جا ئهگهر خودی کهسه که ئیقامهی حوججهی لهسه رکرا ئینجا کافر بکریت، ئهوا شتیکی مهعلومه که بهریاکردنی حوججه مانای ئهوه نیه که له وتهی خوا و پیغه مبه ره کهی تیبگات ههروهک تیگه یشتی أبو بکر (رضی الله عنه)، به لکو که وتهی خوا و پیغه مبه ره کهی پیگه یشت و هیچ شتیکی نه ما که بیته عوزر بوئی (مه بهستی عوزری شهرعیه نه وهک عوزری مورجینه کان که دواتر باسی دهکهین إن شاء الله تعالى) ئهوا کافره (واتا کافره له دونیا و قیامه تدا، به لام ئه و کهسهی که ووتهی خوا و پیغه مبه ره کهی پیناگات له دونیادا به کافر داده نریت به لام له قیامه تدا قهولی راست ئه وهیه تاقیده کریتته وه)، ههروهک چون کافران هه موویان ئیقامهی حوججه یان لهسه دهکریت به قورئان له کاتیکیدا الله تعالی دهفه رمووی: {إِنَّا جَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ} {الكهف : ۵۷}، (واتا په رده مان بهسه ر دلیان داداوه تاوه کو له قورئان تینه گهن، که چی قورئان هه ر حوججه شه لهسه ریان چونکه تیگه یشتن مه رج نیه به لکو پیگه یشتن مه رجه، جا ئه گهر تیگه یشت ئه وکات هیدایهت وهرده گریت و موسلمان ده بیته ئه وکات باسی ته کفیر نامینیت مه گهر که سییک ئینکار بیته دوا ی تیگه یشتنیش، چه نده سهیره عوزری مورجینه کان)، وه ههروهما الله تعالی دهفه رمووی: {إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الصُّمُّ الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ} {الأنفال : ۲۲}، (واتا خراپترین بوونه وهر له لای خوا که سیکی که پری لاله ئه و که سانهی که تیناگهن و هوش وهرناگرن)، ئه مه ش له کاتیکیدا قسهی (شیخ الإسلام) ده رباره ی ریدده و شیرک نیه به لکو ده رباره ی بابته ی لاوه کین. پاشان ووتی (واتا الشیخ محمد بن عبد الوهاب) : "شیخ الإسلام پروونی دهکاته وه که ئه گهر مونا فیقان نیفاقه که یان ده ربخه ن ئه و ده بنه مورته د، جا کوا ئه وهی که تو ده لئی شیخ الإسلام که س کافر ناکات به دیاریکراوی (تکفیر المعین؟)".

وه ههروهما (شیخ الإسلام) ده رباره ی المتکلمین وهاوشیوه کانیان و ئیمامه کانیان و جووری ریدده کانیان قسه دهکات و ده لئ: "ئه گهر له بابته شاراوه کان (المسائل الخفیة) که سییک تیوه گلئ دهوترئ هه لهیه و گومرایه و ئیقامهی حوججهی لهسه ر نه کراوه، به لام هه ندیک کومه له له بابته ی ئاشکرا و دیار (المسائل الظاهرة)

وه ههروهه (شیخ الإسلام) دهئ: "به لکو هه موو شیرکیک له جهاندای به هوی رهئ
 هاوشیوه کانیان پرویداوه (مه به سستی المتکلمین و هاوشیوه کانیانه، "المتکلمین یان اهل
 الکلام" نه وانه که بو سه لماندی بابته عه قیده ییه کان په نا ده به نه بهر عه قل
 نه وهک دهقی شهرعی، وه کو نه شعهری و ماتوریدی و موخته زیلی و قه دهری و جهبری و
 مورجینه و... هتد)، نه وانه فرمان به شیرک ده کهن و نه نجامی ده دن، جا نه وهی
 له ناو نه وانه دایه که نه فرمان به شیرک ده کات و نه نه هیشی لیده کات، به لکو
 هه ردوولا ده گریت (لای موه حیدان و موشریکان)، وه نه گهر بی تو موه حیدان
 ته رجیحی بابته تیک بکهن (نه گهر به دلی بیت له گهل نه وانه) وه یه کیکی تریان نه گهر
 موشریکان ته رجیحی بابته تیک بکهن (نه گهر به دلی بیت له گهل نه وانه)، (یان بو
 هه یه) نه م که سه پشت له هه ردوویان بکات (واتا لای که سیان نه گریت)".

جا وورد بیه وه له م شته نه مه شتیکی زور به سووده (بو حالی بوون)، به هه مان
 شیوه نه وانه ی که له ناو دینی ئیسلامدان (خویان داوه ته پال ئیسلام)، نه هی له
 شیرک ناکه و ته وحید به واجب ده زانن، به لام شیرک به جائیز ده زانن، به لکو
 فرمان به شیرک ده کهن، جا کاتیکی نه مانه بانگه شه ی ته وحیدیان کرد نه و
 ته وحیده که یان ته نه قسه یه کردار نیه.

جا له ووته که ی وورد بیه وه و به راووردی بکه له گهل نه و شته ی که شه یطان تو
 پی هه لئه تاندووه، که تیگه یشتنیکی بوگه نه وایلێ کردووی خوا و پیغه مبه ره که یی و
 ئیجماعی ئوممهت به درو بخه یته وه، وه لاتداوه ته وه بو به ندایه تیکردنی طاغوت، جا
 گهر له مه تیگه یشتی (نه و باشه) نه گینا رینموونیت ده که م به زور پارانه وه و ملکه چی
 بو نه وزاته ی که هیدایه تی به ده سته، ترسناکیه که زور گه وره یه، چونکه مانه وه ی
 تاهه تای له دوزهخ له پاداشتی هه لگه رانه وه که ت، (شایه نی نه وه نه یه) یه کسان
 بکه یت به بازرگانیه ک که تومان یان نیو تومان قازانج بکه یت (تومان : ده کاته ده
 هه زار دیناری نه وکات، هه رچه نده به دراوی وولاتی ئیرانیش ده ووتری تومان به زمانی
 عه ره بی، به لام من بو نه وه ی یه که میان ده چم نه وهک بو یه ک تومه ن و نیو تومه نی
 ئیرانی، ههروهک چون ده لێن یه ک ئوقیه ده کاته نه وهنده هه زار دیناره تومانی
 به هه مان شیوه)، وه له لای ئیمه که سانیک هه ن به مال و منداله وه دین و داواش
 له کهس ناکه ن، وه خوی تعالی ده رباره ی نه م بابته فه رموویه تی: {يَا عِبَادِي

الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَاسِعَةٌ فَإِيَّايَ فَاعْبُدُونِ {العنكبوت : ٥٦}، {وَكَايُنْ مِنْ دَابَّةٍ لَا تَحْمِلُ رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِيَّاكُمْ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ} {العنكبوت : ٦٠}، وتهی (الشیخ محمد بن عبد الوهاب) به کوٲتا هات به پیته وه له گهل کورت کردنه وهی (وته کانی)، بگهړپوه سه ری له کتیبی التاریخ (مه به ستی کتیبی تاریخ ابن غنام) ه چونکه به راستی زور به سووده.

وه مه به ست ته وهیه که حوجه به رپابووه به قورٲان و پیغه مبه ر، جا هه رکه سیک گوی بیستی پیغه مبه ر بوبیت (واتا بزانیٲ بوونی ههیه یان بوونی هه بووه) وه قورٲانی پیگه یشتبیت تهوا ئیقامه ی حوجه ی له سه رکراوه، وه ته مه ش پروونه له وته کانی شیخ الإسلام (مه به ستی محمد بن عبد الوهاب) ه کاتیک که ده لئ: "مه علومه که ئیقامه ی حوجه مانای ته وهیه نیه له ووته کانی خوا و پیغه مبه ر که ی تیٲگات وه کو تیگه یشتی أبو بکر (رضی الله عنه)، به لکو ته گهر ووته ی خوا و پیغه مبه ر که ی پیگه یشت وه هیچ شتیکی نه ما بیٲته عوزر بوی تهوا ته م که سه کافره، هه روهک چوٲ کافران هه موویان ئیقامه ی حوجه یان له سه ر ده کریت به قورٲان له کاتیکدا الله تعالی ده فهرمووی: {إِنَّا جَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا} {الکهمف : ٥٧}." (الشیخ إسحاق هه مان وتهی پیشووی "الشیخ محمد بن عبد الوهاب" ی دووباره کردوته وه لیره دا هه روهک بینیتان).

جا وورد ببه وه له وته کانی (الشیخ محمد بن عبد الوهاب) به هوٲشیاریپه وه، وه داوای هیدایه ت له خوا بکه.

ته مه سی شوینه که تیایدا (الشیخ محمد بن عبد الوهاب) باسی ته وه ده کات هه رکه سیک قورٲانی پیٲگات و بیبستی تهوا ئیقامه ی حوجه ی له سه رکراوه ته گهرچی تیٲشی نه گات، جا ته م شته ش سوپاس بو خوا هه ر موسلمانیک که قورٲانی بیستبیت باوه ری پی ههیه (مه به ستی بابته تی چوٲیه تی ئیقامه ی حوجهیه که ته نها پیگه یشتن مهرجه نه وهک تیگه یشتن، سه یرکه چوٲ ده لیت هه ر موسلمانیک که قورٲانی بیستبیت باوه ری به م شته ههیه، که چی ئیمه ش دوای چه ندان سال له خوٲندنه وهی چه ندها کتیب، هه مانه تازه حالی ده بیٲ هه مانه

هیشتا حالی نه بووه له بابته که، ئه ی چی دهرباره ی که سانی تری جگه له ئیمه ؟ له کاتی کدا ئیمه خو مان به موحد ناو ده به یین! واللّٰه المستعان)، به لام شه یطانه کان زۆرینه ی خه لکیان گومرا کرد و لایاندان له سهر ئه و فیطره ته ی که خوا خه لکی له سهر خه لق کردوو، پاشان وورد ببه وه له ووته کانی (شیخ الإسلام) دهرباره ی حوکمدانی کوفر به سهریان، وه ئایا وتی ئه مانه ته کفیر نا کرین تا وه کو شاره زا ده کرین (واتا إقامة الحجة)، یان وتی پێیان ناوتری موشریک ؟ به لکو کاره که یان کوفره ههروهک چۆن ووتی، که له پێشوودا ئاماژه مان پێدا.

پاشان وورد ببه وه له گێرانه وه ی (الشیخ محمد بن عبد الوهاب) بۆ ووته کانی (شیخ الإسلام) دهرباره ی المتکلمین و هاوشیوه کانیان، که ده لێ: "ئه گهر له بابته ته شاره وه کان (المسائل الخفية) که سیک تیوه ده گلێن ده ووتری هه له یه و گومرایه و ئیقامه ی حوججه ی له سهر نه کراوه، به لام هه ندیک کۆمه له له بابته تی ئاشکرا و دیار (المسائل الظاهرة) تیوه ده گلێن، که موشریکه کان و یه هود و نه صاراش ده زانن که محمد "صلی الله علیه وسلم" نێردراوه به م بابته تانه وه و ئه و که سه کافر ده کات که پێچه وانه ی بێت (واتا لای کافرانی ش پرونه که ئه م شتانه له دینی ئیسلام کوفرن، که چی زۆریک له موسلمانان به عالیم و عه وامه وه تیوه ده گلێن) نموونه ش (له سهر ئه م بابته ته ئاشکرایانه) وه کو فرمان کردن به به ندایه تی ته نها بۆ الله و به بێ هاوبه شدانان، وه نه ه ی کردن له به ندایه تی کردن بۆ غه یری الله جا چ پێغه مبه ران بێت یان فریشته کان یان جگه له وانیش، ئه مه دیارترین دروشمی ئیسلامه، که چی زۆریک له سه رکرده کانیان که وتوونه ته ناو ئه م جوړه کوفرانه وه و مورتهد بوونه". پاشان (الشیخ محمد بن عبد الوهاب) ووتی: "جا وورد ببه وه له ووته کانی دهرباره ی جیاوازی کردنی له نیوان بابته ته شاره وه کان و دهرباره ی ئه و بابته ته ی که ئیمه باسی ده که یین سه باره ت به ته کفیری که سی دیاریکراو (تکفیر المعین)، وه وورد ببه وه له ته کفیر کردنی (شیخ الإسلام) بۆ سه رکرده کانیان".

(لێزه دا دیسان الشیخ إسحاق هه مان ووته کانی پێشووی "الشیخ محمد بن عبد الوهاب" ی دووباره کردۆته وه).

جا تۆش بوهسته و وورد ببه وه ههروهک چۆن (الشیخ محمد بن عبد الوهاب) باسیکرد، جا ئه مه نده به سه بۆ وه لامدانه وه ی ئه م گومانانه، له کاتی کدا که (شیخ

الإسلام) قدس الله روحه، ئەم بابەتەى بە بابەتە ئاشکراو دیارەکان داناو (المسائل الظاهرة)، تەنانت یەهود و نەصاراش دەزانن ئەم شتە ھەیه لە دینی ئیسلامدا، بەلام ئەم کەسەى کە بۆمان باسکرا کوێرای داوہ لە ئاستی ئەم شتانە، وە لەوانەشە بیخوینتەو وە باسیشی بکات بۆ خەلکی (وەکو زانیانی آل سلول)، بەلام (حوکمەکەى کە تەکفیرکردنە) جیبەجی ناکات کە دیتە سەر واقعی خەلکی، ئەمەش ھۆکاری خۆی ھەیه یەکیک لەوانە نەترسان لە نەفس و لادانی دل لە حەقەوہ بۆ باطل و ھەلگەرانەوہی، لەکاتیکی سەلەفی صالح لەمانە ترسان، وە بۆی ھەیه مرقوف ئارەزووی (ھەوا) ھەبیت و رێگری لیبکات لە فیروونی حەق، وە دەرھینانی حەق لەناو دەقەکاندا (دەقە شەریعەکان)، ھەرۆک چۆن (الشیخ محمد بن عبد الوهاب) باسیکردووە لە ھەندیکی لە نامەکانیدا، کە خاوەنی کتیی (التاریخ) باسی دەکات کە ووتویەتی: ئیمە باسی بابەتیکی أصول الدین دەکەین سالیکی تەواو بۆ ھەندیکی قوتابی، جا تێدەگەن و فیرو دەبن، بەلام کاتیکی پروودەدات (واتا جیبەجیکردنی لە واقعیدا) تیی ناگات. بوەستە و لێ وورد ببەوہ.

وہ ھاوشیوہی ئەمە باسی دەکات کە ھەندیکی زانی الوشم (الوشم ناوچەیه کە لە سعودیە) باسی تەوحیدیان کردووە لە ھەندیکی نامەیاندا کە بۆ (الشیخ محمد بن عبد الوهاب) یان ناردووە، وە پرسیاری لیکردووە ئایا پیکایوہتی یان نا ؟ ئەویش (لە وەلامدا) وتویەتی: "باسکردنت بۆ تەوحید راستە و حەقە و پیکاوہ، بەلام گرنگی لە کردار دایە دوای فیروون، چونکە تۆ کاتیکی کە ھەندیکی نامەى دوژمنانی دین گەشتە شارەکەتان دەربارەى جنیودان بە دین و ئەھلى دین، تۆ لەگەڵیان بووی و دەرت نەکردن و لێیان جیانەبوویەوہ".

(الشیخ إسحاق دہلوی): جا وورد ببەوہ لەمە، گەر لێ دەر بازبووی ئەوا لە شتیکی زۆر گەورە دەر بازبووی، وورد ببەوہ لە ووتەکانی (الشیخ محمد بن عبد الوهاب) رحمہ اللہ دەربارەى سەپاندنی بەسەر خاوەنی نامەکە کە ئەوان مونافیقن ئەگەر چی طاغوتیش نەپەرستن پاشان حوکمی پێدەدەى بەسەردا.

وہ یەکیک لە گەورەترین شتەکان کە الشیخ (محمد بن عبد الوهاب) دەگێژیتەوہ دەربارەى ئەم کەسە (خاوەنی نامەکە) ئەوہیە کە وەستاوہ لە حوکمدان لەسەر کەسى دیاریکراو (تکفیر المعین)، وە ئەوہ شتەى کە رێگری لیکردووە لە کوچکردن

به خۆیی و مأل و مندالیه وه ئه و کالایانه یه که به دهستییه وه ههروه ها ترسی
 هه ژاریش. ئینجا سهیری حالی ئه و که سه بکه که باسمان کرد وه هاوشیوه کانی
 ده باره ی سه فهرکردنیان بۆلای موشریکان وه خویندن و داوای فیروونی عیلم لییان
 به حیسابی خۆیان، ئه مه خۆیان دانی پیده نیئت و باسی ده کهن، وه له وانه وه ده زانن
 که ئه مانه سهردانی موشریکان ده کهن، جا ئه مانه به موالات و مه یل هه بوون
 بۆیان تۆمه تبار ده کرین. وه یه کیچ له کاره ساته کان ئه مه یه که ئه گه رییه کیچ له مانه
 (ئه مانه ی ده چن بۆلای موشریکان) بێته وه بۆ ناو موسلمانان، ئه و موسلمانان
 مامه له ی له گه لدا ده کهن به ریز و سلاو کردنه وه ههروه ک چۆن پیشتر مامه له یان
 له گه لدا کردوه له پیش چوونی بۆلای موشریکان، وه ئه م جوړه که سانه باس و
 ستایشی ولاتی موشریکان ده کهن وه به ناشیرینی و ناره زایی باسی موسلمان و ولاتی
 موسلمانان ده کهن (ههروه ک چۆن که کوردیک له ئه وروپا و ئه مریکا ده گه رپته وه بۆ
 کوردستان میشتکی ئه م خه لکه پر ده کات له باس و ستایشکردنی ئه م وولاته کافرانه
 و هیوا ده خوازیت جاریکی تر بۆی بره خسی سه فهری ئه م وولاتانه بکاته وه، وه به
 هیچ شیوه یه ک باسی کوفرو به ره لای ئه م وولاتانه ناکات به لکو ستایشی ده کات، وه
 به ناشیرینی باسی کوردستان ده کات و لی بیزاره، ئه مه له کاتی کدا یه کوردستانیش
 ههروه ک ئه م وولاتانه کوفرستانه "دار الکفر" که چی هیشتا پی رازی نیه چونکه
 تۆسقالیک دروشمی ئایینی و دابونه ریتی کوئی تیدا ماوه، ئه ی باشه ئه م جوړه
 که سانه ده بیئت چۆن باسی "دار الاسلام" بکه ن له کاتی کدا به کوردستانی "دار
 الکفر" رازی نین!!!، وه هه تمه ن ئه م جوړه قسانه له که سیکه وه ده رده چیت که
 شتیکی خرابی له دلیدا هه شار دابیئت وه هه ره له سه ره ئه م حاله شیان ده میهنه وه، وه
 که سیش دژی ئه م شته یان ناوه ستیته وه و پی ناخۆش نیه، وه ده باره ی ئه وه ی
 یه کیچ بترسیئت لییان له وه ی توشی رپیده و زه یغ بووبن به هو ی ئه م کارانه یانه وه،
 ئه و وا گومان نابهم ئه م شته به خه یالی که سیان دابیئت، ههروه ک چۆن بلی ئه و
 حوکمه شه رعییانه ی که ده دریت به سه ره یه کیچدا که ئه م شتانه ئه نجام بدات
 پیچه وانه نیه له گه ل ئه م کارانه یان.

حوکمی که سیک که ئینکاری شتیک بکات که پیغمبر "صلی الله علیه وسلم" پی هاتوو و ئیقامه‌ی حوججه‌شی له‌سه‌ر کراوه:

هه‌روه‌ک الشیخ (محمد بن عبد الوهاب) رحمه الله، وه (شیخ الإسلام) یش پیش ئه‌و باسی که سانیکیان کرد که له‌پیشوودا ئاماژه‌مان پیدان، جا سه‌یری حالت بکه و بیرکه‌وه ده‌باره‌ی عه‌قیده‌که‌ت، گهر له‌م شته ده‌رباز بیت ئه‌وا له شتیک زۆر که‌وره ده‌رباز بووی، ئه‌گینا ئه‌وا هیچ سه‌یرنیه ولا حول ولا قوة إلا بالله (مه‌به‌ستی بابه‌تی "تکفیر المعین و إقامة الحجة" یه چونکه خه‌لکانیک زۆر له عالیم و عه‌وام ئیکه‌توون هه‌روه‌ک چه‌ند نموونه‌یه‌ک باسکرا له پیشوو).

وه به‌لگه‌ش ده‌باره‌ی ئه‌م بابه‌ته‌مان ئه‌و نامه‌یه‌یه که (الشیخ محمد بن عبد الوهاب) رحمه الله نویویه‌تی بۆ (عیسی بن قاسم و أحمد بن سویلم) کاتیک پرسیاریان لی کردوو ده‌باره‌ی وته‌ی (شیخ الإسلام تقي الدين) قدس الله روحه (واتا ابن تیمیة) ده‌باره‌ی ئه‌وه‌ی که سیک ئینکاری شتیک بکات که پیغمبر "صلی الله علیه وسلم" پی هاتوو و ئیقامه‌ی حوججه‌شی له‌سه‌ر کرایت ئه‌وا کافره، جا الشیخ (محمد بن عبد الوهاب) وه‌لامی ئه‌م دوو برایه‌ی داوه‌ته‌وه به‌م شیوه‌یه:

"سلام علیکم ورحمة الله وبرکاته، وبعد: ئه‌وه‌ی ئیوه باستان کرد ده‌باره‌ی وته‌ی (شیخ الإسلام) هه‌ر که سیک ئینکاری ئه‌مه و ئه‌مه بکات...هتد، وه ئیوه پرسیار ده‌که‌ن ده‌باره‌ی ئه‌م طاغوتانه و شوینکه‌وتوواییان ئایا ئیقامه‌ی حوججه‌یان له‌سه‌ر کراوه یان نا؟ ئه‌م شته زۆر سه‌یر و سه‌مه‌ریه، چون پرسیار له‌م جوهر بابه‌ته ده‌که‌ن له‌کاتیکدا چه‌نده‌ها جار بۆم پروونکردوو نه‌ته‌وه که ئه‌و که سه‌ی ئیقامه‌ی حوججه‌ی له‌سه‌ر نه‌کراوه ئه‌وه‌یه که تازه موسلمان بووه یان له شوینیک زۆر دووره ده‌ست گه‌وره بووه یان له بابه‌تی شاراوه‌یه دایه (المسائل الخفية) وه‌کو سیحری صه‌رف و عه‌طف، جا ئه‌م که سه‌یه ته‌کفیر ناکریت تاوه‌کو ئیقامه‌ی حوججه‌ی له‌سه‌ر ده‌کریت، به‌لام اصول الدین که خوا پروونکردووته‌وه له کتیبه‌که‌یدا ئه‌وا حوججه‌ی خوا قورئانه، جا هه‌ر که سیک قورئانی پیگه‌یشتبیت ئه‌وا حوججه‌ی پیگه‌یشتوو (واتا ئیقامه‌ی حوججه‌ی له‌سه‌ر کراوه)، به‌لام ئه‌صلی کیشه‌که له‌وه دایه ئیوه جیاوازی ناکه‌ن له‌نیوان به‌پاکردنی حوججه و تیگه‌یشتنی

حوججه (قيام الحجة وفهم الحجة)، زۆربهی کافران و مونافیقان له حوججهی
 خوا تیناگه ن که چی ئیقامه ی حوججه شیان له سه رکراوه، ههروهک الله تعالی
 دهفه رمووئ: {أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ إِنْ هُمْ إِلَّا
 كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا} {الفرقان : ٤٤}، (واتا تۆ وادهزانی زۆربهی ئه و
 کافرانه له ئایه ته کانی خوا تیده گهن و هو شیر دهنه وه ؟ ئه وانه هیچ نین ته نها ئاژه ل
 نه بیئت، به لکو له ئاژه لیش بئ عه قل ترن). به رپا کردنی حوججه و پیگه یشتنی
 حوججه شتی که، وه تیگه یشتنی حوججه شتی که تره". (سه یرکه چۆن "الشیخ محمد
 بن عبد الوهاب" جیاوازی کردووه له نیوان بابتهی شاراو و بابتهی ئاشکرا و بابتهی
 أصول الدین که ته وحیده، له بابته شاراو هکان وه کو سیحری صه رف و عه طف و
 هه ندیک بابتهی ئه سماء و صیفات و قه دهر ئه وه ی به لگه کانی لانه بیئت و بکه ویتته
 هه له وه ته کفیر ناکریت نه له دنیا دا نه له قیامهت "وه کو نموونه ی ئه و پیاوه ی که
 ووتی بم سوتینن به هو ی نه زانی نی له وورده کاری قودره تی خوا که ئه مه ش بابته تیکی
 ئه سماء و صیفات"، وه له بابته ئاشکرا و دیاره کاندای که عه وامی خه لکی هه موو
 دهیزانن به مندال و گهنج و پیر و خوینده وار و نه خوینده وار وه کو واجب بوون و
 حه رام بوونی هه ندیک شت، ئه مانه ته نها دوو چین عوزریان هه یه به جه هل
 ئه وانیش: ئه و که سه ی له شوینیکی دووره دهسته له ئیسلام و موسلمان وه هه ر
 له ویدا گه وره بووه و پئ گه ییوه، وه ئه و که سه ی که تازه موسلمان بووه هه موو
 حوکمه کانی ئیسلام نازانیت ئه م دوو چینه ته کفیر ناکرین نه له دنیا دا نه له
 قیامهت ئیلای دوا ی ئیقامه ی حوججه، به لام له بابتهی أصول الدین که راکرتنی
 ته وحید و خو پاراستنه له شیرک له مه یاندا هیچ که سیک عوزری نیه به جه هل یان
 به ته ئویل کردنی هه له چونکه بابته که روونه و یه کلابوته وه نه زانی نی جیگای عوزر
 نیه، وه ته ئویل کردنی به شیوه یه کی هه له جیگای عوزر نیه، ته نها که سیک نه بیئت
 که قورئانی پینه گه یشتوو عوزری هه یه چونکه له م بابته دا قورئان حوججه یه،
 واتا هه ر که سیک له م بابته دا توشی کوفر و شیرک بیئت، ئه و ده ست به جی ته کفیر
 ده کریت له دنیا دا وه حیسابی کافری بو ده کریت جا هه ر که سیک بیئت و حال هه ر
 چۆنیک بیئت، به لام سه بارهت به کوشتنی یان چوونه دۆزه خیه وه له قیامهت دا،
 ئه مه یان ده وه ستیته سه ر ئیقامه ی حوججه، گه ر ئیقامه ی حوججه کراییت یان

حوججه هه بیټ به لّام نه و پشت گوئی خستې نه و داوای إستتابه ی لیده کرېت گهر نه یکرد ده کوژرېت، وه نه گهر مورتهد بوونه که ی "ردة مغلظة" بوو و اتا "ردة مجردة" نه بوو نه و به بې إستتابه کردن ده کوژرېت (واتا ههر به مورتهد بوونه وه نه وه ستا به لکو دژایه تی موسلمان و ئیسلامیش بکات جا چ به دهم بیټ یان مال یان به گیانی)، وه نه گهر زانیمان ئیقامه حوججه نه کراوه نه و ههر ته کفیری ده که ین له دونیادا به لّام ناکوژرېت و حوکی چوونه دۆزه ی به سهردا ناده ین نه گهر به م حاله وه مرد ئیلا دوا ی ئیقامه کردنی حوججه له سهری).

جا وورد ببه وه له ووته کانی الشیخ (واتا محمد بن عبد الوهاب) وه داوا له خوا ده که ین تیگه یشتنیکی راست پې ببه خشی و بتپارېزی له ده مارگیری. وه وورد ببه وه له وته کانی الشیخ رحمه الله، که ههر که سیک قورئانی پېبگات نه و ئیقامه ی حوججه ی له سهر کراوه، جا نه گهر تیئش نه گات، وه (الشیخ) نه م جیاوازی نه کردنه ی (جیاوازی نه کردن له نیوان پېگه یشتنی حوججه و تیگه یشتنی حوججه) کردوته هوکاری هه له ی نه و که سانه ی که هه له ده که ین له م بابه ته دا، وه (الشیخ) ئیقامه ی حوججه ی ته نها بو بابه ته شراوه کان (المسائل الخفية) داناوه (نه گهر چی "الشیخ محمد بن عبد الوهاب" وای داناوه به لّام له خو یه وه داینه ناوه، به لکو خوا و پیغه مبه ره که ی "صلی الله علیه وسلم" وای فیریان کردو ین، به لگه ش بو نه مه زوره له قورئان و سوننه تدا).

وه نه و که سه ی باسمان کرد ئیقامه ی حوججه ی بو أصل الدین دانابوو !!! جا دوا ی قورئان و پیغه مبه ر "صلی الله علیه وسلم" هیچ ئیقامه حوججه یه ک ماوه (واتا نه ماوه له أصول الدین) ??? پاشان ده ئی (واتا هه مان که س) : نه مه عه قیده ی ئیمه و شیخه کانمانه. !!! نعوذ بالله من الحور بعد الکور.

باسکردنی نه م بابه ته گه لیک زوره له کتبه کانی الشیخ (واتا محمد بن عبد الوهاب) رحمه الله، چونکه زانایه موشریکه کانی سهرده می شیخ مشتومریان بوو له سهر بابه تی ته کفیر کردنی دیاریکراو (تکفیر المعین)، نه و شه رحی فه رمووده ی عمرو بن عبسة (رضی الله عنه)، له سهره تاوه تا کوئای له سهر ته کفیری دیاریکراوه (تکفیر المعین)، ته نانه ت له ناو شه رحی فه رمووده که دا له (شیخ الإسلام ابن تیمیة) وه رحمه

الله نه قل دهکات که ههرکه سیک هاواری علي (رضي الله عنه) بکات کافره، وه ههرکه سیک به کافری نه زانیت ئهوا ئه ویش کافر ده بیئت.

جا وورد ببه وه چهنده ها به لگه ی شهرعی بو جیهیشتووی که ئه گهر که سیکی عاقل به ئینصافه وه لی وورد بیته وه چ جای ئیماندار ئهوا ده زانیت بابه ته که به یه کدهنگی وایه و هیچ کیشه ی بو دروست ناییت، مه گهر که سیک شتیک چوو بیته ناو عه قیده یه وه.

(شهرعی ئه و فه رمووده یی که شیخ "نيسحاق" باسیکرد، مه بهستی له شهرعی شیخ "محمد بن عبد الوهاب" ه بو فه رمووده که که ههر له سه ره تای کتیی "مفيد المستفيد في كفر تارك التوحيد" دواي وتی "بسم الله الرحمن الرحيم" دهست به شه رحکردنی دهکات، فه رمووده که ئیمامی موسلیم رپوایه تی کردووه به ژماره (۸۳۲)، شیخ "نيسحاق" ته نها ئاماژه ی به شهرعی فه رمووده که داوه و شه رحه که ی نه هیناوه، من به پیویستم زانی نه قلی بکه م بو تان به لام به بن نه قل کردنی دهقی فه رمووده که، بو خو پاراستن له در یژ بوونه وه).

ئه مه ش شهرعی فه رمووده که یه:

(با وورد بیته وه ئیماندار ی ئاموژ گاریکه ر بو نه فسی خو ی که له م فه رمووده دا چهنده ها په ند وهرگرتن هه یه، الله سبحانه وتعالی بۆمان به سه رهاتی پیغه مبه ران و شوینکه تووانیان ده گیر پته وه بو ئه وه ی بو ئیماندارانی پاش ئه وان بیته په ند، جا ئیماندار ده پروانیته حا لی خو یی و حا لی ئه وان و به راووردی دهکات، وه "الله سبحانه وتعالی" چیرۆکی کافران و مونا فیقانمان بو ده گیر پته وه تاوه کو ئه وان ه ی تیوه گلاون خو یان لی بپاریزن، جا له و په ندانه ی که تیایدا یه ئه وه یه که ئه م ئه عرابیه جاهیله "واتا عمرو بن عبسة" کاتیک پیا یان ووت پیاو یک هه یه له مه ککه باسی دین دهکات به شیوه یه کی پیچه وان ه ی خه لکی، ئه وا "عمرو" ئارامی نه گرت تاوه کو سواری ئاژه له که ی بوو چوو له ی پیغه مبه ر، وه خو ی فی رکرد له وه ی که له لای پیغه مبه ر هه یه، به هو ی ئه و خو شه ویستی ه ی که له دلیدا هه یه بو دین و خیر. به م شته ته فسیری وته ی الله تعالی ده کریت که ده فه رمووی: "ولو علم الله فيهم خيرا لأسمعهم" واتا گهر خوا بزانی ت "که ده شزانی ت" سوو ربوون له سه ر فی ربوونی دین و خیر له دلپاندا هه یه ئه وا شاره زایان دهکات و تیایان ده گه یه نی ت. جا ئه مه به لگه یه

له سەر ئه وهى كه ئه مپۆ زۆربهى خه لكى كه تىناگهن "له به لگه كان" عه داله تى خوايه سبحانه وتعالى، چونكه ده زانیت له دليان سوور بوون نيه له سەر فيربوونى دين. جا پرونى كردۆته وه كه يه كىك له گه وره ترين هۆكاره كان بۆ ئه وهى مرؤف بىيته خراپترين بوونه وه، ئه وا سوور نه بوونيه تى له سەر فيربوونى دين. جا ئه گه ر ئه م جاهيله "واتا عمرو پيش موسلمان بوونى" داواى فيربوونى عيلم بكات، ئه ي ئه و كه سه ي بانگه شه ي شوينكه وتنى پيغه مبه ران ده كات و له پيغه مبه رانه وه شتى پيگه يشتووه چ عوزيكي هه يه ؟ وه زانا هه يه له لاي كه باسى عيلمى بۆ ده كات، به لّام هيج گرنگى پى نادات، وه ئه گه ر ئاماده و گوئ بىستى مه جلىسى عيلم بىت وه كو ئه وه وايه كه الله تعالى باسى ده كات: "ما يأتيم من ذكر من ربه م محدث إلا استمعوه وهم يلعبون لاهية قلوبهم" واتا هيج ئايه تىك و سوره تىكى نوئ له لاي په روه ردگارانه وه دانه به زىت ئيلا ده ييستى و گالته ي پيده كه ن، دليان بى ئاگايه. وه هه روه ها په ندى تىدايه كاتىك كه "پيغه مبه ر صلى الله عليه وسلم" ده فهرموئ: خوا منى ناردووه، ئه وىش ده پرسى: به چ شتىك توئ ناردووه ؟ ده فهرموئ: به صيله ي ربه م و شكاندنى بته كان و به ندايه تىكردن بۆ الله به ته نها و به بى هاوبه شدانان بۆى. پرونى كردۆته وه كه كرؤكى په يامى خوا و بانگه وازى پيغه مبه ر بريته له به يه كدانانى الله له به ندايه تىكردن بۆى به ته نها و به بى هاوبه شدانان بۆى، وه شكاندنى بته كان، وه مه علومه شكاندنى بته كان نايه ته دى ته نها به دزايه تى كردنىكى توند و ده ره ينانى شمشير نه بىت، جا وورد ببه وه له كرؤكى په يامه كه.

وه هه روه ها له فهرمووده كه دا هه يه كه "عمرو" له مه به ستى ته وحيده تىگه يشت، وه تىگه يشت كه "ته وحيده" شتىكى زۆر گه وره و نامۆيه، جا بۆيه پرسى كىت له گه لدايه ؟ فهرموئ: ئازاد و كۆيله "حرو عبده"، وه لّامى دايه وه كه هه موو زانايان و عابيدان و پاشايان و گشت خه لكى پيچه وانه ي ئه ون و شوينى نه كه وتوون له په يامه كه يدا، ته نها ئه وانه نه بىت كه باسى كردن "وه كو ئه بو به كرو بىلال و عمار و چه ند كه سيكى تر"، جا ئه مه پروونترين به لگه يه له سەر ئه وهى كه حه ق جارى وا له گه ل كه مترین ژماره دا ده بىت، وه باطل زهوى پر ده كات.

چەندە جوانە ووتەكەى "الفضيل بن عياض" كە دەئى: "دلتەنگ مەبە لە حەق بەهۆى كەمى ژمارەى ئەو كەسانەى حەقيان گرتۆتە بەر، وە هەلمەخەلەتەى بە باطل بەهۆى زۆرى ژمارەى ئەو كەسانەى بە هىلاك چوونە". وە جوانترىش لەو وەى الله تعالى يە كە دەفەرمووى: "ولقد صدق عليهم إبليس ظنه فاتبعوه إلا فريقا من المؤمنين" واتا گومانى ئىبلىس لەسەريان بەراستى هاتەدى "كە ووتى سوئند بە عززەتى خوا هەموويان گومرا دەكەم" جا زۆربەيان شوئى ئىبلىس كەوتن تەنھا كۆمەلئىكى كەم نەبێت لە ئيمانداران. وە لە "الصحيحين" دا هاتووە: {لە هەر هەزار كەسكدا نۆ سەد و نەو و نۆ كەسيان بۆ دۆزەخە}، (وە يەككيان بۆ بەهەشتە، جا كاتىك "هاوولان" ئەمەيان بىست گريان، پيغەمبەر "صلی الله عليه وسلم" فەرمووى: هيج پيغەمبەر يەك نەبوو ئىلا پيش ئەو جاهيلیەت هەبوو، جا ئەم ژمارەى لە كەسانى جاهيلیەت دەنێردرێن بۆ دۆزەخ، ئەگەر ژمارەكەيان تەواو نەكرد ئەوا ژمارەكە تەواو دەكرێت بە موناڤيقان).

جا ئەگەر مرقوف وورد بوویەو لەو شتانەى كە لەناو ئەم فەرموودەدا هەيە دەربارەى چۆنیەتى دەست پيكي ئىسلام، وە ئەو كەسانە كە شوئى پيغەمبەر "صلی الله عليه وسلم" كەوتوون، پاشان ئەو فەرموودەيەى ترى صەحیحى موسليم لەگەڵ دابنێت كە فەرموویەتى: "ئىسلام بە غەریبى دەستى پيكر، وە دووبارە غەریب دەبێتەو هەروەك چۆن سەرەتا غەریب بوو" ئەوا كارەكەى بۆ پروون دەبێتەو گەر خوا هیدایەتى بدات و بیانوى فیرعەونى لەسەر لادەچیت كە دەيوت "فما بال القرون الأولى" وە بیانوى قورەیشیەكان كە دەیانوت "ما سمعنا بهذا في الملة الآخرة". (شەرەكە بەكو تاهات).

تەيبينى: (ئەمە دوو فەرموودەى لەناو یەكترا برپگەى یەكەمیان كە لەناو ئەم دوو كەوانە دایە { } بوخارى و موسليم رپوایەتیان كردووە، وە برپگەى دووهمیان كە لەناو ئەم دوو كەوانە دایە () الترمذی رپوایەتى كردووە، ئەگەر جی "الترمذی" دەربارەى حوكمى فەرموودەكە دەئى: "حديث حسن صحيح" هەروەك شیخیش ئامازەى پێداو لە كتیبەكەیدا، بەلام رپوایەتەكەى "الترمذی" سەنەدەكەى زەعیفە،

به لām له صهحيي بوخاريدا هاتوو به مانايه كي نزيك له مه وه به لām باسي يا جوج
وما جوج دهكات له بري مونافيقان).

وه (الشيخ سليمان بن عبد الله) رحمه الله، له چهند شوينكي كتيبي شهرحي
ته وحيد (تيسير العزيز الحميد) باسي نه وه دهكات كه ههركه سيك ووشه ي ته وحيد
(لا إله إلا الله) بلّ و نوڤر بكات و زهكات بدات، به لām سهريچي نه مه بكات به كردار
و وته كاني وه كو پارانه وه له پياوچاكان و داواي به هاناوه چوون لييان و سهريچي
ناژهل بويان، نهوا نهو كه سه هاوشيوه ي يه هود و نه صارايه له وتنيان بو ووشه ي
ته وحيد و سهريچي كردني (ووشه ي ته وحيد)، جا به م پييه بيت نهو كه سه ي كه
ده ليت پيوسته ئيقامه ي حوججه له سه موشريكان بكرت، ده سه پيت به سه ريديا
كه بلت پيوسته ئيقامه ي حوججه له سه ري هود و نه صاراش بكرت له وتنيان بو
ووشه ي ته وحيد و سهريچي كردني (ووشه ي ته وحيد)، وه به سه ريديا ده سه پيت
يه هود و نه صارا كافر نهكات ئيلا داواي ئيقامه كردني حوججه له سه ريان، نه م
شته ش زور پروونه نه گهر ره چاوي (نه م قسه يان) بكرت. وه ووته ي الشيخ
"عبد اللطيف بن عبد الرحمن" رحمه الله، له سه ر نه م بابه ته گه ليك زوره، جا
نيمه ش توژيكي لي باس ده كه ين، چونكه بابه ته كه يه كده نكي له سه ره (واتا جيگاي
خيلاف نيه و پروونه) بويه شوينه كه شويي كورت كردنه وه يه (واتا كورت كردنه وه ي
وته كان).

باسي نهو وته يه ي ده كه ين ده رباره ي نهو گومانه ي كه نهو كه سه به به لگه
ده پينا يه وه (مه به ستى داود بن جرجيس العراقي) ه، ده رباره ي نهو كه سه ي كه
گومه زى الكواز ده په رستى كه چي شيخيش (واتا محمد بن عبد الوهاب) ده وه ستيت
له حوكم داني كوفر به سه ريديا.

سه ره تا باسي چونه تي هاتني وه لām كه ده كه ين وه له به رچيش نه م وه لām هاتوو،
نه ويش كه (الشيخ محمد بن عبد الوهاب) وه نهو كه سانه ي كه نه م ووته يه ي
الشيخ ده گيرنه وه (مه به ستى نهو ووته يه كه "الشيخ محمد بن عبد الوهاب" ده لي:
"نهو كه سه ي كه گومه زى الكواز ده په رستى ته كفيري ناكه ين چونكه كه س نه بووه
ئاگاداري بكاته وه له م كاره واتا ئيقامه حوججه ي له سه ر نه كراوه") وه كو عوزر

هينانهوه بو الشيخ باسى دهكهن، دهربارهى ئهوهى كه دوژمنانى الشيخ بانگهشهى ئهوه دهكهن كه الشيخ موسلمانان تهكفير دهكات، (واتا وهكو بهرگرکردنيك بو الشيخ ئهم وتهيه هاتووه، ئيوه دهئين الشيخ موسلمانان تهكفير دهكات كهچى ئهوه تا الشيخ دهئيت ئهوه گومهزى الكواز بپهرستى تهكفيرى ناكهم ئيللا دواى ئيقامهى حوججه، كهواته قسهكه تان زور دووره له راستيهوه)، نهگينا خودى ئهم وتهيه (كه دهئى ئهوهى گومهزى الكواز دهپهرستى كافرى ناكهين ئيللا دواى ئيقامهى حوججه) دهست نادات بو ئهوهى ببيت بهلگه بهلكو خودى وتهكه پيوستى به بهلگه و شايهت ههيه له قورئان و سوننه تدا، (ليزه دا قسهى الشيخ بومان نابيته بهلگه نهوهك له بهر ئهوهى به دلى ئيمه نيه قسهكهى، بهلكو له بهر ئهوهى هيچ بهلگهيهكى نيه بو قسهكهى، جا ئهمهيه مامهلهى موسلمانان له گههله تهى زاناياندا جا ههر يهكيكيان بيت، ئهمه له كاتيكدان ئه گهر قسهكهى وهكو خوى به پروكهش "ظاهر" وهبرگيرين ده بى رهت بكهينهوه، بهلام "الشيخ عبد اللطيف" له كتيبى "منهاج التأسيس والتقديس" له وهلامدان هوهى گومانهكانى "العراقى" باسى ئهوه دهكات كه ئهم ووتهيهى "الشيخ محمد بن عبد الوهاب" مه بهست پى حوكمى قيامهته نهوهك حوكمى دونيا، و اتا الشيخ له دونيادا حوكمى كافريان به سهردا دهكات، بهلام له قيامه تدا حوكمى كوفر و دوزهخيان به سهردا نادات، بههوى ئهوهى نهوانه له سهرده ميكدان وهكو سهردهمى ئههلى فهتره وايه عيلم له ناوياندا بوونى نهماوه، جا حوكمى ئههلى فهترهش پروونه كه كافرن له دونيادا و له قيامه تيشدا دهوهرستين له حوكمدان له سهريان، كه قهولى راست ئهوهيه تاقى دهكرينهوه، "الشيخ عبد اللطيف" يش به بهلگهوه ئهم ووتانهى "الشيخ محمد بن عبد الوهاب" دههينيت ئهوه نهبيت له خويهوه ئهم ليكدانهوانه بو ووتهكانى الشيخ بكات تاوهكو بيگونجينييت له گههله مه نهجى راسته قينهى ئيسلام، جا ئهوهى دهيهويت زياتر پورش بيت بوى با بگهريتهوه سهركتيبى "منهاج التأسيس والتقديس".

وه جگه له مهش بهلگهى تر ههه وهكو ئه و نامهيهى كه "الشيخ محمد بن عبد الوهاب" بو "عبد الله بن عيسى" ناردووه كه له كتيبى "الدرر السنية" دا هاتووه كه تيايدا دهئى: "گهر له بهر ئهوه نهبيت كه خهلكى تاكو ئيستا شارهزاي دىني پيغه مبهرين و ناياسن، وه له بهر ئهوه نهبيت كه خهلكى ئهم بانگهوازيان بهلاوه

قورپسه چونكه رانه هاتوون له سهرى، نهوا كاره كه به شيويه كى تر ده بوو، به لكو سويند بهو الله يهى كه هيچ په رستراويك نيه به حق جگه لهو، گهر خه لكى شاره زاي دين بن و بيناسن وهكو خو، نهوا نهوكات فتوام ددها به حه لال بوونى خويى "ابن سحيم" و هاوشيوه كاني وه واجب بوونى كوشتنيان ههروهك چو هه موو زانايان يهك دهنگن له سهرى، وه له دلما هيچ ناره حه تيهك نه ده بوو به رامبه رنهم فتوايه، به لام گهر خوا ويستی له سهر بيټ نهم بانگه وازه بگات نهوا نهوكات شتانيك دهرده كهون هه رگيز به خه يالتاندا نه هاتووه".

(جا پروونه كه له سهره تادا الشيخ نهم خه لكه ي پښ كافر بووه كه توشى شيرك بوونه به لام به هو ي پښه گه يشتنى عيلم پيان و پاكيشانى خه لكى بو بانگه وازه كه ي وورده وورده نهم شتانه ي باسكردووه نهوهك هه مووى به يه كه وه، سهيركه نيمه ي موسلمانيش له ئيستادا ناتوانين نهوه ي له دلماندا هه يه هه مووى باس بكه ين بو خه لك ته نانه ت بو كه سه نزيكه كانيشمان به لكو وورده وورده شتيك له وي و شتيك ليړه باس ده كه ين، له وانه شه تا دهمرين هه روا بمينينه وه به لام الشيخ هه روا نه مايه وه، نه وه تا نهوه ي ده يزاني هه مووى گه ياند به وته و كرداره وه به تيپه رپوونى كات).

جا هه ركه سيك خوا به رچاوى روشن كرديټ و سه لامه ت بويټ له ده مارگيرى و گرنگى به نامه و كتيببه كاني الشيخ دايټ، نهوا ده زانيټ به زانينيكي پر له دلنبايه وه كه الشيخ نهم بابته ي پروونكر دوته وه به پروونكر دنه وه يه كى ته واو و رپه وينه ره وه بو گومانه كان، وه ته كفيري كه سى دياريكراويز ده كات (تكفير المعين) له هه موو نامه و كتيببه كانيدا، وه له حوكى هيچ يه كيك له مانه ناوه ستيت، وه ئينجا ده گه رپينه وه سه روه لامه كه (وه لامي الشيخ عبد اللطيف) كه ئاماژه مان پيدا.

(الشيخ عبد اللطيف) دهر باره ي ووته ي (العراقي) كه ده ئى: "مه ككه و مه دينه و دانيشتووانيانتان كافر كرد"، جا (الشيخ عبد اللطيف) باسى وته كاني (العراقي) ده كات و وه لامي ده داته وه، تاوه كو الشيخ (واتا عبد اللطيف) ده ئى: "(العراقي) ووتى: شتيكى مه علومه كه رپگرى كردن له ته كفير كردنى موسلمانان نه گهره اتوو قسه يان له سهر نهم بابته كرد و هه ليه يان تيدا كرد نهوا يه كيكه له حه قترين مه به سته

شه‌رعیه‌کان، جا ئەو کەسه گەر ئیجتیهادی کرد و پیکای دوو پاداشتی بۆ هه‌یه، وه ئەگەر هه‌له‌ی کرد یه‌ک پاداشتی بۆ هه‌یه، ووته‌که‌ی (العراقی) به‌کو‌تا هات."

وه له وه‌لامی ئەم وته‌یه ده‌وتری: "ئەم وته‌یه هه‌روه‌کو ئەو ده‌ستکاری کردنه‌ی پیشوویه‌تی بۆ ده‌قه‌کان (تحریف) هه‌روه‌ک له‌پیشوودا باس‌مان کرد، له‌م ووته‌یه‌یدا دوو ته‌حریف کردن هه‌یه. (سه‌ره‌تا ئەوه بزانی‌ن ئەم ووته‌یه‌ی که "العراقی" باسی کرد ووته‌ی "شیخ الإسلام ابن تیمیة" یه‌ رحمه الله، واتا به‌لگه‌ بۆ قسه‌کانی ده‌هینی‌ته‌وه ده‌رباره‌ی ته‌کفیرنه‌کردنی که‌سی دیاریکراو به‌ ووته‌کانی "ابن تیمیة و ابن القيم"، په‌نجا ووته‌ی ئەم دوو زانییه‌ی کو‌کردۆته‌وه که هه‌مووی ده‌رباره‌ی بابته‌ی "تکفیر المعین" ه، به‌لام زۆربه‌ی ووته‌کانی "ابن تیمیة" وه‌لامی پرسیاره‌کانی خه‌لکیه که له "مجموع الفتاوی" دا هاتووه، به‌لام "العراقی" پرسیاره‌کانی لابردووه، ته‌نها وه‌لامه‌کانی "ابن تیمیة" ی نه‌قل کردووه، تاوه‌کو خه‌لکی نه‌زانن ئەمه وه‌لامی چ پرسیاریکه به‌مه‌ش هه‌لده‌خه‌له‌تین واده‌زانن ئەمه ووته‌ی "ابن تیمیة" ده‌رباره‌ی بابته‌ی کوفرو شیرک، که هه‌رکه‌سیک به‌ هه‌له‌ تییان که‌وت ئەوا موخته‌هیده و پاداشتیکی بۆ هه‌یه!!! سبحان الله ئەوه‌ی به‌ هه‌له‌ بکه‌وێته کوفرو شیرکه‌وه پاداشت وهرده‌گریت!!! سه‌یری ئەم فیله‌ و ده‌ستکاری کردنه‌ی "العراقی" بکه‌ن بۆ ووته‌کانی "ابن تیمیة"، ئینجا ئیستا دیننه‌وه سه‌ر ئەو دوو ته‌حریفه‌ی "العراقی" که "الشیخ عبد اللطیف" باسی ده‌کات).

ته‌حریفی یه‌که‌م: (العراقی) پرسیاره‌کانی خه‌لکی بۆ (شیخ الإسلام) لابردووه و نه‌قلی نه‌کردووه، (ابن تیمیة) باسی خه‌واریج و رافیزه‌ ده‌کات که له‌ بابته‌ خیلایه‌کاندا موسلمان و ئەه‌لی سوننه‌یان ته‌کفیرکردووه، له‌به‌ر ئەوه‌ی ئەوان دژی ئەم بیدعه‌ و داهینراوانه‌ی ئەوانن که خۆیان دایان هیناوه و کردوویانه به‌ بنچینه (ئه‌صل) و دین، جا (العراقی) ئەم ووته‌یه‌ی (ابن تیمیة) قرتاندووه (واتا "ابن تیمیة" ده‌ڵێ: نابیت له‌ بابته‌ خیلایه‌کان که‌س کافر بکری‌ت، به‌لکو‌ ئەگەر زانییه‌ک ئیجتیهادی کرد و پیکای دوو پاداشتی هه‌یه، وه ئەگەر نه‌پیکای یه‌ک پاداشتی هه‌یه، وه زه‌می خه‌واریج و رافیزه‌ ده‌کات به‌هۆی ته‌کفیرکردنیان بۆ ئەه‌لی سوننه له‌ بابته‌ خیلایه‌کانی نیوانیان، که‌چی "العراقی" ئەم به‌شه‌ی دووه‌می وه‌لامه‌که‌ی قرتاندووه، ته‌نها به‌شی یه‌که‌می هیناوه که ده‌ڵێ: نابیت که‌س ته‌کفیر بکری‌ت ئەگەر هه‌له‌ش

بکات، به لکو یان دوو پاداشت یان یه ک پاداشت وهرده گریټ که سی هه له کهر، جا "العراقي" به خه لک ده لټ سهرکه ن بزنان چوټ "ابن تیمیة" ده لټ: ئه وه ی به هه له بکه وټه ناو کوفر و شیرکه وه نابټ ته کفیر بکریټ، به لکو پاداشتیش وهرده گریټ ئه گهر موجهه هید بټ، ئه مه یان لټ ده شارټه وه که ئه و باسی بابته تی خیلانی ده کات (نه وه ک کوفر و شیرک). بویه قرتاندوویه تی له ترسی ئه وه ی که س نه لټ پاراننه وه له مردووان و داوالیکردنیان و هاوارکردنیان که به هانایانه وه بټ ئه مانه هیچی په یوه ندی به و بابته وه نیه (که ابن تیمیة باسی کرد) وه موسلمانان له م بابته دا هیچ خیلانیکیان نیه (بابته تی شیرکی گورپه رستان) به لکو ئه م بابته تیجماعی له سهره که شیرکی کافرکه ره (واتا شیرک و کوفری گهره یه نه وه ک بچووک)، هه روه ک چوټ (شیخ الإسلام ابن تیمیة) باسی کردووه، وه کردوویه تی به بابته تی که هیچ خیلانیکی تی دانیه له ته کفیرکردن، جا دروست نیه ئه م ووته یه ی (ابن تیمیة) (دهرباره ی هه له ی موجهه هید که پاداشت وهرده گریټ له بابته تی خیلانی) بسه پیندرټ به سهر بابته تی که کوفریکی ئیجماع له سهره، گهر ئه م کاره ی (العراقي) راست بټ، ئه و مانای وایه وته کانی (ابن تیمیة) پیچه وانه ی یه کترن، به لام خوا پاکي راگرتووه و ئه و ی پاراستووه (له وه ی که وته کانی پیچه وانه و دژ به یه ک بن) وته کانی وه کو یه کن و یه کیکیان ده یټه به لکه بو ئه و ی تریان، جا کاتی که ته حریفی (العراقي) ت زانی له قرتاندن و لبردنی هه ندیک وته ی (ابن تیمیة) ئه و ده زانیت که لبردنی هه ندیک وته واده کات مانای وته که و ویستی خاوه نه که ی بگورټ.

ته حریفی دووه م: (شیخ الإسلام ابن تیمیة) (له وه لامی ئه و پرسیاره ی که لټی کراوه که "العراقي" قرتاندوویه تی ده رباره ی ته کفیرکردنی زانایانی موسلمان بووه وه کو "أبو حامد الغزالي" که وتویه تی: پیغه مبه ریش هه له ده کات، له سهر ئه م قسه یه که سی که ته کفیری کردووه)، (شیخ الإسلام) وتویه تی: ئه صلی ته کفیرکردنی موسلمانان کاری خه واریج و ره وافیزه، وه (شیخ الإسلام) گورپه رستانی دهره ی ناوه له وه ی ناویان ببات به ئیسلام (واتا به موسلمان حیسابیان ناکات، که چی "العراقي" دټی به م ووته یه خوش کردووه ده لټ: سهرکه ن بزنان "ابن تیمیة" ده لټ: نابټ موسلمانان ته کفیر بکریټ ئه گهر هه له یان کرد، ئیمه ش ده لټین: سهره تا ئه و باسی موسلمان ده کات

نەوھەك گۆڭرەپەرستان ھەرۈھەك "الشيخ عبد اللطيف" ووتى: "شيخ الإسلام" گۆڭرەپەرستان بە مۇسۇلمان ناۋابات، دوۋەميان: ئەۋباسى ھەلە دەھات لە بابەتى ھەرە، نەوھەك باسى شىرك و كوفرى گۆڭرەپەرستان، واتا بە ھىچ جۆرىك بەلگە ھىنانەوھەت بەم ووتەيەى "ابن تيمية" لە شوئى خۇيدا نىە) ھەرۈھەك چۆن كۆمەللىك لە ووتەكانى نەقل دەكەين دەربارەى ئەوھى كە (شيخ الإسلام) حوكم دەدات بەسەريان كە ئەوان نايەنە ناۋبازنەى مۇسۇلمان، جا (الشيخ عبد اللطيف) كۆمەللىك ووتەى (ابن تيمية) باس دەھات تاوھەكو دەگاتە ئەوھى كە دەللى: "ھەركەسىك برۋاى وايىت كە مۇقۇيىك خوايە يان ھاۋارى مردوويىك بكات ۋە داۋاى رزق و سەركەۋتن و ھىدايەتى لىبكات يان تەۋەكۈلى لەسەربكات يان سۈجەدى بۆ ببات، ئەۋا داۋاى تەۋبەى لىدەكرىت، گەر تەۋبەى نەكرد لە مىلى دەدرىت".

جا بەلگە ھىنانەوھى (العراقي) (بە ۋەكانى ابن تيمية) پۈچەل بوۋىەۋە ۋە لە بناغەۋە رما، چۆن نەھىكردن لە تەكفىركردنى مۇسۇلمانان ۋەكو نەھىكردن لە تەكفىرى ئەۋانە دادەنئى كە ھاۋارى پىۋاچاكان دەكەن ۋە داۋاى بە ھاناۋەچوونيان لىدەكەن ھاۋەش لەگەللى ۋە شتىك لە بەندايەتى بۆ پىۋاچاكان ئەنجام دەدەن كە جگە لە ۋە ھىچ شتى شايەنى ئەم بەندايەتىە نىە، جا ئەمە باطلە (ئەم كارەى العراقي) بە دەقى قورئان و سوننەت و ئىجماعى زانايانى ئوممەت.

ۋە سەير لە جەھلى (العراقي) دايە كە بەلگە دەھىنئەۋە بەسەرنەيارانيدا بە ھەمان بانگەشە (بانگەشەى ئەۋەى گۆڭرەپەرستان مۇسۇلمانان) ۋە بانگەشەش نابىتە بەلگە، ۋە بانگەشەى (العراقي) بۆ مۇسۇلمانىەتى گۆڭرەپەرستان پىۋىستى بە بەلگەيەكى قەطعى ھەيە لەسەرمۇسۇلمانىەتيان، جا ئەگەر مۇسۇلمانىەتى ئەۋانى سەلماندا، ئەۋا ئەۋكات رىڭرى دەكرىت لە تەكفىركردنيان، ۋە بابەتى ھەرەيش كىشەى لەسەرنىە، ۋە مەلۇمىشە ھەركەسىك مۇسۇلمانان كافر بكات بەھۋى ھەۋا ۋە ئارەزۋىيەۋە ۋەكو خەۋارىچ ۋە پافىزە، يان كەسىك كافر بكات كە ھەلەى كىرۋە لە بابەتلىكى ئىجتىھادى چ اصولى بىت يان فروعى، جا ئەم كەسە ۋە ھاۋشىۋەكانى بىدەجى ۋە گومران (واتا ئەۋانەى كە تەكفىرى ئەمانە دەكەن)، پىچەۋانەى ئەۋەن كە ئىمامەكانى ھىدايەت ۋە شىخەكانى دىن لەسەرى بوۋنە، ۋەكو: شيخ الإسلام (محمد بن عبد الوهاب) كەس كافر ناكات بەھۋى ئەم شتانەۋە، بەلكو ئەۋكەسىك كافر

دەكەت كە قورپان و فەرموودەى صەحیح تەكفیریان کردوو، وە ئوممەت ئیجماعی هەیه لەسەر تەكفیرکردنی، وەكو: ئەوانەى دینیان گۆرپو و هەمان کاری جاهیلیەکانیان ئەنجامداو و لە بەندایەتیکردنی پێغەمبەران و فریشتەکان و پیاوچاکان و هاوارکردن لێیان، خوا ئەمانەى کافر کردوو و خوین و مال و منداڵ و ژنیانی حەلال کردوو، بەهۆی بەندایەتیکردنیان بۆ پێغەمبەرێک یان وەلییک (ولی) یان بتيك، جیاوازی لە نێوانیاندا لە کوفردا (واتا بەندایەتی بۆ کامەیان بکەى هەر کوفره) هەر وەك چۆن قورپان و کۆمەلێک فەرموودەى زۆر باسیان کردوو، وە روونکردنەوێ زیاتری ئەم بابەتە دێتە پێشەو، وە هەندیکیشمان باسکرد.

و (الشیخ عبد اللطيف) دەڵێ: پرسیار لە (الشیخ محمد بن عبد الوهاب) کرا دەربارەى ئەم جاهیلانە (واتا گۆرپەرستان) ئەویش ووتی: "ئەگەر ئیقامەى حوججەیان لەسەر کرابێت و ئەهل بن بۆ تیگەیشتنی ئیقامەى حوججە، ئەوا کافر دەبن بە پەرستنی گۆر" (کە دەڵێ ئەهل بن بۆ تیگەیشتنی ئیقامەى حوججە، واتا عاقل و بالغ بن، چونکە شیت و منداڵ ئیقامەى حوججەیان لەسەر ناکرێت و تیناگەن، چونکە لەم دووانەدا تیگەیشتن وەك مرۆفی ئاسایی نیە بەهۆی لە دەستدانی عەقل و کەمی عەقل، سەبارەت بەوێش کە دەڵێ ئەوا کافر دەبن، مەبەستی ئەو نیە ئەگەر شیت و منداڵ گۆریش بپەرستن هەر موسلمانن و کافر ناکرێن لە دنیا ئیلا دواى ئیقامەى حوججە، بەلکو مەبەستی حوکمی قیامەتە لەویدا عوزریان هەیه و کافر ناکرێن، بەلام لە دنیادا حوکمی کوفریان بەسەر دەدرێ، بەلام نابێت بکوژرێن تاوێکو ئەو عوزرەى هەیانە لادەچێت کە ئەویش بە عاقل بوون و بالغ بوون لادەچێت)، بەلام ئەو کەسەى دنیای هەلێژاردوو و خوێ پێوێ لکاندوو و دەست بەرداری نابێت و شوێنی هەوا و ئارەزووی کەوتوو نازانم حالى چۆنە، (واتا نازانم حالى چۆنە لە قیامەتدا و حوکمی قیامەتی لەسەر نادەم، بەلام بۆ حوکمی دنیا ئەوا حەتمەن کافرە، جا ئەگەر ئەم کارەى بپێتە هۆی ئەوێ لە دنیا کافر نەکرێت، ئەوا ئەو کات باوێش کردنەو بۆ دنیا و پشت کردن لە عیلم و قیامەت دەبێتە هۆکاری رزگاربوونی خەلکی لە کوفر، ئەم قەسەیهش کەسێکی عاقل نایکات، چ جایی ئەوێ زانیەکی گەورەى نوێکەرەوێ دینی وەكو "الشیخ محمد بن عبد الوهاب" بیکات)، وە لە پێشوو دا باسی و تەکانیمان کرد

دهر باره ی ئه م بابه ته که به سیه تی (واتا به سیه تی بو ئه وه ی تی بگه ی له مه نه جی
 "الشیخ محمد بن عبد الوهاب" که کئ و چو ن ته کفیر ده کات و چو ن با سی ئی قامه ی
 حوججه و تی گه یشتن و پی گه یشتی ده کات... هتد)، ئه مه له کاتی کدا که (العلامة ابن
 القيم) رحمه الله، براندوو یه تیه وه که ئه وان ه ی ته قلی دی شی خه کان یان ده که نه وه له
 بابه ته کوفریه کاند ا ئه وا کافر ن ئه گه ر توانای داوا کردنی حه ق و فی ربوونی حه ق یان
 هه بی ت و ئه هلی ئه وه بن به لام پشت بکه ن و ئاو ری لی نه ده نه وه (واتا که سه که
 توانای فی ربوونی عیلمی هه بی ت و که ر نه بی ت که نه بی ستی و شی ت نه بی ت که تی نه گات
 و مندال نه بی ت که جیا وازی نه کات و پیری کی خله فاو نه بی ت که عه قلی نات ه واو بی ت
 به لام پشت له فی ربوونی حه ق بکات یان کو یترانه شو یی چه ند زانا و شی خیک بکه وی
 ئه وا کافر له دنیا و قیامه تدا)، (به لام نه خو ینده واری عوزر نه بو دایک و باوک و
 دایره و با پیرانمان و هیچ که سیک، ئایا ها وه لآن به خو یان و خیزانیان و مندال ه کان یان
 هه موویان خو ینده وار بوون ؟ ئه گه ر ده لی ئه وان پی غه مبه ر "صلی الله علیه وسلم"
 له گه لیاندا بوو حال یان جیا واز بوو، پیت ده لی ئم: گه ر تو و باوک و با پیرت له ناو
 په رستی لات و عوززادا ژیا بن، دواتر پیاویک ده رکه وی ت بل من پی غه مبه رم په رستی
 لات و عوززا کوفره و خوا به ته نها په رستن، ئایا تو وه کو ها وه لآن شو یی ده که ویت و
 به مال و مندال و گیانت خو ت فیدای ئه و و دینه که ی ده که ی هه روه ک چو ن
 ها وه لآن کردیان ؟ یان ده بی ته یه کی ک له سه رانی قور هیش و پیاوانی قور هیش ؟
 دواتر ئه م قسه یه ی تو ئه و په ری بئ ریزی به رامبه ر ها وه لآن، وه به درو خسته وه ی
 ئایه تی قور ئان و فه رمووده ی پی غه مبه ره، واتا ئه وه ی ئه وان کردیان هیچ ئازایه تیه کی
 تی دانیه منیش پی غه مبه رم له گه ل بوایه هه ر ئاوا ده بووم، ئه ی بو جی الله تعالی
 ده فه رمووی: ئه وان ه ی له پیش فه تی مه ککه مال و سامانیان به خشی و جهادیان
 کرد یه کسان نین له پاداشتا له گه ل ئه وان ه ی که دوا ی فه تی مه ککه مال و
 سامانیان به خشی و جهادیان کرد، ئه وان ه ی پیش فه تی مه ککه پله ی به رزتریان
 هه یه، وه خوا موژده ی به هه شتی به هه ردووکیان داوه {الحدید : ۱۰}، وه پی غه مبه ر
 "صلی الله علیه وسلم" کاتی ک "خالد بن الولید رضی الله عنه" جنیوی دا به "عبد
 الرحمن بن عوف رضی الله عنه"، فه رمووی: جنیو به ها وه لآنم مه دن، هه ری ه کی ک
 له ئیوه به قه ده ر چیای ئوحد زی ر ببه خشی ناگاته به خشی نی مشتکی دهستی

هاوه لآنم یان نیوهی مشتیکى. ئەمه له کاتی کدا "خالد" ههشت مانگ بوو موسلمان ببو، وه "عبد الرحمن" یه کیک بوو له وه ههشت که سهی که سه رها موسلمان بوون له مه ککه، وه ههروه ها هیج رها حه به شه و مه دینه ی کردوو، سهیر که چۆن خوا فه زلی ئەوانه ی داوه که پێش فه تی مه ککه به خشین و جیهادیان کردوو به سه ر ئەوانه ی دوا ی فه تی مه که به خشین و جیهادیان کردوو، وه سهیر که چۆن پیغه مبه ری خوا ده ئی جنیو به هاوه لآنم مه ده ن له کاتی کدا خالد و عبد الرحمن هه ردووکیان هاوه لینه، به لام فه زلی عبد الرحمن ی داوه به سه ر خالد دا، وه ههروه ها فه زلی به خشین ئەوانی داوه به سه ر ئەوانی دوا ی ئەوان، وه سهیر که بزانه چۆن هه ر ده موژده پیدراوه که ی به ههشت (أبو بکرو عمرو عثمان و علي و طلحة و زبیر و عبد الرحمن بن عوف و سعد بن أبي وقاص و سعید بن زید و أبو عبیده بن الجراح) رضي الله عنهم، ئەو که سانه ن که له سه ر هتای هاتنی پیغه مبه ردا موسلمان بوونه و له (السابقین الأولین) دان، جا ئیستا بۆت ده ر که وت فه زلی ئەوانی سه ر هتا چه نده زۆرن به سه ر دوا ی خۆیاندا سه ر ه پای نه خوینده واری زۆرینه یان).

جا ئەمانه ی که (ابن القيم) باسی کردن ئەگه رچی هیچیش عیلمیان پێ نه گات ئەوا هه ر کافرن و ئیقامه حوججه کراون چونکه ده زانن قورئان هه یه و فه رمووده هه یه، به لام هیچ به دوا ی عیلمدا ناگه رپن و ئاوپی لینه ده نه وه وه کو ئەوه ی بلی ئەمه کاری ئەوان نیه، وه ئەوانه شی که کوپرانه دوا ی زانا و شیخه کانیان که وتوون به پێ خو ماندوو کردن و گه پان به دوا ی راستی و ناراستی وه کو ئەوانه ن که له قیامه تدا ده ئین: {رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا فَأَضَلُّونَا السَّبِيلًا}.

وه ئەوه ی توانای ئەوه ی نه بیّت و ئەهلی ئەوه نه بیّت که فی ربیّت پیغه مبه ران به چی ره وانه کراون، ئەوا ئەم که سانه له لای (ابن القيم) وه کو که سیکی ئەهلی فه تره وایه، که بانگه وازی هیچ پیغه مبه ریک له پیغه مبه رانی پێ نه گه یشتوو (واتا له دونیادا به کافر داده نرین، به لام حوکی قیامه تیان به سه ردا نادهین، له ویدا تاقی ده کرینه وه)، وه هه ردوو ک جوریان (ئەوانه ی توانای فی ربیوونیان هه یه و هه وێ فی ربیوون نادهن، وه ئەوانه ش که هیچیان پێ نه گه یشتوو وه کو ئەهلی فه تره وان) حوکی ئیسلامیان به سه ر نادریّت و نایه نه ناو باز نه ی موسلمانان، ته نانه ت له لای

ئەو كەسانەش كە جۆرى يەكەم بە كافەر دانانېن لە قىامەت، نالېن ئەو كەسانە مۇسلمانن لە دونيادا، وە ووتەكانى (ابن القيم) دېنە سەرى.

بەلام ناوى شىرك بەسەرياندا دەدرېت و دەيانگرېتەو (هەردووك جۆرەكە)، جا چ ئىسلامىك دەمىنېتەو لەگەل هەلۆەشانەو دەى ئەصل و قاعىدە گەورەكەى كە شەهادەى لا إله إلا الله يە ؟ مانەو دەى ئىسلام و ناوى مۇسلمان لەسەر هەندىك كەس كە فەقەهەكان باسيان كەردووە لە (باب حكم المرتد) (لە كەتیبە فەقەهەكاندا) رەوونترە لەو دەى لەسەر كەسانىك بەمىنېتەو كە پىاوچاكان دەپەرستىت و لىيان دەپارېتەو (واتا ئەگەر بلىين ئەو كەسەى گۆرپەرستە و پىاوچاكان دەپەرستى هەر بە مۇسلمانى دەمىنېتەو، ئەوا ئەو كەسانەى كە فەقەهەكان لە كەتیبە فەقەهەكاندا لە "باب حكم المرتد" باسيان كەردوون، وەكو ئەو كەسەى ئىنكارى واجب بوونى پىنج نوێزەكە بكات يان ئىنكارى واجبى رۆزوو بكات...هتد ئەوا ئەو كەسانە شايستە ترن كە هەر بە مۇسلمانى بەمىنەو، جا برەوانە گەر كەسىك ئىنكارى واجب بوونى پىنج نوێزە و زەكات بكات ناوى بچېتە ناو مورتەددانەو، ئەى ئەو كەسەى جگە لە الله دەپەرستى و هاوار لە غەبرى الله دەكات ئەو چۆن بە مۇسلمان حىساب دەكرېت !!!).

(پوختەى ووتەكانى "ابن القيم" ئەو دەى: ئەو دەى تواناى فېربوونى هەىە و پىشت دەكات لە فېربوون كافەر لە دونيا و قىامەتدا، وە ئەو دەى تواناى فېربوونى نىە كافەر لە دونيادا بەلام حوكمى قىامەتى بەسەردا نادەين وەكو ئەهلى فەترە وان).

بەلام (العراقى) رادەكات لەو دەى كە ئەم شتە ناو ببات بە (عبادەت و دوعا)، وا دادەنېت كە ئەم شتە (توسل و بانگ كەردن)ە، وە بە شتىكى (مستحب)ى دەزانېت (سبحان الله ئەو دەى شىرك بكات كارىكى مۇستەحەبى كەردووە چاكەى بۆ دەنوسرېت بە گوێرەى قەسەى "العراقى" بىت !!!) ئاى چەندە دوورە (ئەو شتەى كە العراقى بۆى چووە) "أين المفر وإله الطالب *** قد حيل بين العير والنزوان" (ئەمە دېرە شىعەرىكە الشىخ عبد اللطيف هېناوېەتى)، بەو دەى كە خوا مننەتى كەردووە (بەسەر بەندەكانى) لە كەتیبەكەيدا كە هېچ كەسىك ناتوانېت شتىكى باطلى بۆ زیاد بكات و وە بە باطل شتىكى لى كەم كاتەوە يان دەستكارى بكات و بىگۆرېت، هاتۆتە خوارەوە لەلاىەن زاتىكى حەكىم لە كەردار و ووتە و وىستەكانى و ستايشكراو لە كەردار و ووتە و

ويسته‌کاني (نايه‌تي ٤٢ ي سوڤه‌تي فصلت) وه ئه‌وه‌شي كه له (محمد) هاتوو كه به‌نده و نيردراويه‌تي له حيكمه‌ت و هيدايت و پروونكرده‌وه‌ي سنووره‌كاني خوا كه دايبه‌زاندوو به‌سه‌ريدا، وه به به‌رده‌وامي الله سبحانه وتعالى بۆ ئه‌م دينه كه سانيك پيڊه‌گه‌يه‌نييت و گه‌شهيان پيڊه‌دات كه به‌لگه‌كاني خوا له‌سه‌ر به‌نده‌كاني به‌رپا ده‌كه‌ن و جهاد ده‌كه‌ن له پيڤناوي پروونكرده‌وه‌ي دينه‌كه‌يي و شه‌رعه‌كه‌ي له دژي ئه‌و كه‌سانه‌ي كه مولحيدن به‌رامبه‌ر كتيبه‌كه‌يي و دينه‌كه‌ي وه ده‌يانه‌وي ماناي شته‌كان له‌شويني خويدا بگۆڤن بۆ شتيكي تر، تا كوٽايي ئه‌وه‌ي باسي كرد.

(جا ليره‌دا "الشيخ إسحاق" هه‌مان قسه‌كاني پيشووي "الشيخ عبد اللطيف" دووباره ده‌كاته‌وه كه وه‌لامى "العراقي" پيڊه‌داته‌وه له كتيبي "منهاج التأسيس والتقيديس" هه‌روهك چۆن پيش ئيستا هه‌موومان باسكرد به هه‌مان شيوه دووباره‌ي ده‌كاته‌وه به پيت و ووشه‌وه ، وه ده‌ئي: له ووته‌كاني "الشيخ عبد اللطيف" وورد ببنه‌وه، بۆيه من نه‌مويست هه‌مان ئه‌م ووتانه دووباره بكه‌مه‌وه تاوه‌كو زياتر دريژ نه‌بيته‌وه بابه‌ته‌كه وه له‌به‌ر ئه‌وه‌ي ووته‌كان هه‌مان ئه‌م ووتانه‌ي پيشوون هيچ شتيكي زياتري تيدا نيه ته‌نها ئه‌م برگه‌ي كوٽايي نه‌بيت كه بۆتاني نه‌قل ده‌كه‌م، ئه‌ويش ئه‌مه‌يه كه ده‌ئي): الشيخ عبد اللطيف كۆمه‌ليك ووته‌ي (ابن تيمية) باس ده‌كات تاوه‌كو ده‌كاته‌وه‌ي كه ده‌ئي: "هه‌ركه‌سيك برپاي واييت كه مروقيك خوايه يان هاواري مردوويك بكات وه داواي رزق و سه‌ركه‌وتن و هيدايتي لاييكات يان ته‌وه‌كولي له‌سه‌ر بكات يان سوجده‌ي بۆ ببات، ئه‌وا داواي ته‌وبه‌ي لايده‌كريت، گه‌ر ته‌وبه‌ي نه‌كرد له ملي ده‌درت، (شيخ الإسلام) نه‌يووت ئيقامه‌ي حوججه‌ي له‌سه‌ر ده‌كريت، وه نه‌يووت ته‌كفير ناكريت تاوه‌كو ئيقامه‌ي حوججه‌ي له‌سه‌ر ده‌كريت، هه‌روهك چۆن ئه‌و كه‌سه‌ي كه هيچ عيلميك نيه وا گومان ده‌بات، وه ئه‌و كه‌سه‌ هه‌ر له ئه‌صلي دينه‌كه‌يه‌وه لي تيكه‌ل بووه".

ووتم (واتا الشيخ "إسحاق" واده‌ئي): ئه‌مه پروونتري شته كه وه‌لامى ئه‌و ووته‌يه‌ي (الشيخ محمد بن عبد الوهاب) ي پي بدريته‌وه كه ده‌ئي: "ئه‌و جاهيله‌ي كه گومه‌زي الكواز ده‌به‌رستى كافري ناكه‌ين"، چونكه (الشيخ محمد بن عبد الوهاب) عوزري بۆ كه‌س دانه‌ناوه نه‌ جاهيل نه‌ غه‌يري جاهيليش، ئه‌مه‌ش مه‌نه‌جي قورئانه كه بريتيه له ته‌كفيركردني هه‌ركه‌سيك كه شيرك ئه‌نجام دايت، وه وه‌ستاني (الشيخ محمد

بن عبد الوهاب) رحمه الله، له هه نديک وه لاميڊا (مه به ستي وه ستانيه تي له
 حوکمدان به کوفر له هه نديک له وه لامي نامه کانيدا) وا ليک ده دري ته وه که له بهر
 هوکارتيک له هوکاره کان بووه (واتا "الشيخ محمد بن عبد الوهاب" ئه صلي
 بابه ته که ي پروون کردو ته وه به جواني له کتيب و نامه کانيدا، به لام له هه نديک
 شوين که ده ئي ئه وه ي شيرک ئه نجام بدات ته کفيري ناکه ين ئيلا دواي ئيقامه ي
 حوججه، ئه وا هوکاري خو ي هه يه، چونکه که حوکميک جي به جي ده که يت له
 واقيعدا جياوازه له گه ل ئه وه ي که به نه زهري باسي ده که يت، له وانه يه ئه و که سه
 عوزري شهري هه بووي ت بو يه وه ستاوه له ته کفيري کردني، وه له وه ش پروون ته و ته کاني
 "الشيخ عبد اللطيف" ه که گومانه کاني سه ر ئه م ووتانه ده ره وي ني ته وه که ده ئي:
 "الشيخ محمد بن عبد الوهاب" که ده ئي ته کفيريان ناکه ن ئيلا دواي ئيقامه ي
 حوججه، مه به ستي ته کفيري قيامه ته نه وه ک ته کفيري دونيا، واتا له دونيادا
 ته کفيري ده کات، به لام حوکمي قيامه تي به سه ر نادات، هه روه ک له پيشوودا
 ئامازه مان پيدا)، وه هه روه ها ده بيني که (الشيخ محمد بن عبد الوهاب) به هه مان
 شيوه له شويني کي تروه ستاوه له حوکمدان به کوفر که ده ئي: "ئه و که سه ي دونيا ي
 هه ل بزار دووه و خو ي پيوه لکان دووه و ده ست به رداري نابي ت و شويني هه وا و
 ئاره زووي که و تووه نازانم حالي چونه".

يا الله چه ند سه يره! چو ن ووته کاني (الشيخ محمد بن عبد الوهاب) له هه موو
 شوينه کاندا به به لگه ي قور ئان و سوننه ت و وته کاني (شيخ الإسلام و ابن القيم)
 وازي لي ده هي نري ت که ده ئي: "هه رکه سيک قور ئاني پي بگات ئه وا ئيقامه ي حوججه ي
 له سه رکراوه" که چي ووته يه کي ئه و قبول ده کري ت له شويني کدا که به گشتي باسي
 کردووه به ي پروون کردنه وه (واتا موجه له، موفه صه ل نيه).

وه هه روه ها به زي ره کيه وه بروانه وته کاني (ابن القيم) که (الشيخ "عبد اللطيف)
 نه قلي کرد له وه لامدانه وه ي بو (العراقي) (مه به ستي ئه و دوو جو ره يه که "ابن القيم"
 باسي کرد و حوکمي له سه ردان، که تو زيک پيش ئي ستا با سمان کرد، پيوست به
 دوو باره کردنه وه ي ناکات چونکه نوسراوه له سه ره وه).

با باسی ووتەکانی (ابن القیم) بکەین (له کتیی طریق الهجرتین و باب السعادتین) له بهشی (طبقات المکلفین) (باسی پله و پایه ی چینهکان دهکات، وه کردوویهتی به ههژده چینهوه) که (الشیخ عبد اللطیف) نهقلی کردووه له (ابن القیم)وه، بۆ وهلامدانهوهی (العراقی) وهکو تهفسیریک بۆ ئه و شتانهی که باسمان کرد، وه بۆ ئه وهی بیته هۆکاری لابردنی پاشماوهی گومانهکان.

(ابن القیم) رحمه الله، له بهشی (طبقات المکلفین)دا کاتیک باسی سه رانی کوفری کرد ئه وانهی که خه لکی هه لده گێژنه وه له سه رپێگای خوا، وه باسی ئه وهی کرد که سزای ئه مانه چه ندباریه، پاشان ووتی: "چینی حه قده یه م: چینی ته قلیدکه ره وه کان و کافره جاهیله کان و شوینکه و تووانیان و که ره کانیا ن ئه وانهی که شوینکه و تووی ئه وانن، که ده لێن: ئیمه باوک و باپیرانمان له سه ر ئه م دینه بینیه، وه ئیمه ش شوینی ئه وان ده که وین و شوین پێی ئه وان ده گرینه بهر".

له گه ل ئه وه شدا ئه مانه سه لامه تن بۆ موسلمانان و شه پریان له گه لدا ناکه ن، وه کو ژن و خزمه تکار و شوینکه و تووی دژایه تیکه ران وان (واتا دژایه تیکه رانی ئیسلام و موسلمانان)، ئه مانه وه کو ئه م دژایه تیکه رانه خۆیان ته رخان نه کردووه بۆ هه ولدان ی کوژاندنه وهی نوری خوا (که دینه که یه تی) و پماندنی دینه که ی و نه هیشتنی وته کانی، به لکو ئه مانه وه کو ئاژه ل وان، جا ئوممه ت یه کده نگه له سه ر ئه وهی که ئه م چینه کافرن، ئه گه رچی جاهیلیش بن و ته قلیدکه ره وهی سه رۆکه کان و ئیمامه کانیا ن بن، ته نها ئه وه نه بیته که باس ده کریته که هه ندیک ئه هلی بیدعه حوکمی چوونه دۆزه خ به سه ر ئه م چینه دا ناده ن، به لکو وه کو ئه هلی فه تره حیسابیا ن ده که ن، وه ئه م مه زه به ش (واتا ئه م قسه یه) هیچ یه کێک له ئیمامه کانی موسلمانان نه یوو توه، نه هاوه لان، نه تابعین، نه دوا ی ئه وانیش، به لکو ئه م وته یه هی هه ندیک که سی (ئه هلی که لام)ی داهینراون له ئیسلام، (سه یرکه بزانه چۆن زه می ئه و که سانه ده کات که حوکمی چوونه دۆزه خ ناده ن به سه ر ئه و که سانه ی که جاهیلن و ته قلیدکه ره وه ن، ئه ی ده بیته چی بلیته به وانه ی که له دونیا شدا حوکمی کوفریان به سه ر ناده ن ؟)، وه به سه حیحی له پیغه مبه ر "صلی الله علیه وسلم" هاتووه که فه رموویه تی: "هیچ له دایکبوویک نیه ئیلا له سه ر فیطره ت (واتا ئیسلام) له دایک ده بیته، جا دایک و باوکی ده یکه ن به یه هودی یان نه صرانی یان مه جوسی" (بوخاری

و موسلیم رپوایه‌تیاں کردووہ، پئی وتین کہ دایک و باوکی منداآله‌که دینی منداآله‌که‌یاں له ئیسلامه‌وه ده‌گۆڤن بۆ یه‌هودی یاں نه‌صرانی یاں مه‌جوسی، باسی هیچ شتیکی تری نه‌کردووہ ته‌نہا ئه‌وه نه‌بیّت که په‌روه‌رده ده‌بیّت و پئی ده‌گات له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که دایک و باوکی له‌سه‌رینه (واتا ئه‌صلی بابه‌ته‌که دینی دایک و باوکیه‌تی دینی ئه‌وان چی بیّت دینی منالّه‌که‌ش ئه‌وه‌یه، به‌لام پیویسته ئه‌وه بزاندريّ که ئه‌م حوکمه حوکمی دونیای زاهیرییه "پروکه‌ش" نه‌وه‌ک حوکمی قیامه‌تی حه‌قیقی، واتا له‌دunia به‌کافر داده‌نرپن به‌لام له‌قیامه‌ت قه‌ولی راست ئه‌وه‌یه تاقی ده‌کرپنه‌وه)، وه به‌صه‌حیحی له‌پیغه‌مبه‌ر "صلی الله علیه وسلم" هاتووہ که ده‌فه‌رمووی: "ناچیت به‌هه‌شته‌وه جگه له‌نه‌فسی موسلمان" (بوخاری و موسلیم رپوایه‌تیاں کردووہ)، وه ئه‌م ته‌قلیدکه‌روه‌یه‌ش موسلمان نیه، وه عاقل و ته‌کلیف له‌سه‌ره، وه عاقلیش له‌ئیسلام و کوفر ده‌رناچیت (واتا ده‌بیّت یه‌کیکیان بیّت)، به‌لام ئه‌و که‌سه‌ی که بانگه‌وازی پینه‌گات (وه‌کو ئه‌هلی فه‌تره بیّت) ته‌کلیفی له‌سه‌ر نیه له‌م حاله‌ته‌دا، وه‌کو منداآ و شیّت حیسابی بۆ ده‌کرپت، که پیشتر باسماں کردن (له‌چینی چواردیه‌م "ابن القیم" باسی منداآ و شیّته کافره‌کان ده‌گات و ده‌آ قه‌ولی راست ئه‌وه‌یه له‌قیامه‌تدا تاقی ده‌کرپنه‌وه، وه به‌یه‌کده‌نگی زانایان له‌دونیا دا کفرن).

ووتم (واتا الشیخ "إسحاق" واده‌آ): "ئه‌م چینه مه‌به‌ستم ئه‌وانه‌یه که بانگه‌وازیان پینه‌گه‌یشتووہ، ئه‌و چینه‌ن که (شیخ الإسلام ابن تیمیة) عوزری پیداون که (العراقی) نه‌قلی کرد لییه‌وه، وه شیخه‌که‌مان (محمد بن عبد الوهاب) یش رحمه الله، عوزریان پیده‌دات". (دیسان ده‌یلیمه‌وه مه‌به‌ستی حوکمی قیامه‌ته نه‌وه‌ک حوکمی دونیا، تکایه هۆشیار بن و ووته‌ی زانایان جه‌مع بکه‌ن نه‌وه‌ک به‌یه‌کی دابده‌ن بیکه‌ن به‌پیچه‌وانه‌ی یه‌کتر).

(ابن القیم) ده‌آ: "ئیسلام بریتیه له‌به‌یه‌کدانانی خوا و به‌ندایه‌تیکردنی به‌ته‌نہا و به‌بن‌هاوبه‌ش، وه باوه‌ریوون به‌پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی و شوینکه‌وتنی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی له‌و شتانه‌ی که پئی هاتووہ، جا هه‌ر به‌نده‌یه‌ک ئه‌م شتانه ئه‌نجام نه‌دات ئه‌وا موسلمان نیه، جا ئه‌گه‌رچی کافرئیکی عیناد نه‌بیّت به‌لام کافرئیکی جاهیل، جا ئه‌م چینه کافری جاهیلن به‌بن ئه‌وه‌ی عینادی بکه‌ن، به‌لام عینادی نه‌کردنیان ده‌ربازیان

ناکات له کافر بوون، چونکه کافر ئه و که سه یه که ئینکاری ته وحیدی خوا دهکات و پیغه مبه ره که ی به درؤ ده خاته وه یان به عینادی یان به جاهیلی و تهقلید کردنه وه ی عیناد که ران، جا ئه مه ئه گهر چی عیناد نیه به لام شوینکه و تووی ئه هلی عیناده، وه خوا له قورئاندا له چهند شوینیک پی راگه یاندووین دهرباره ی سزای ئه وانیه تهقلیدی پیشینه کافره کانیان ده که نه وه، وه شوینکه و تووان ده بیته مشتومریان له گه ل ئه و که سانه ی که شوینیان که و تبوون له ناو ناگری دۆزه خدا، پاشان چهند ئایه تیک و فهرموودیه کی له سهر ئه مه هیئا و پاشان ووتی **(واتا ابن القیم)** : "ئه مه به لگه یه له سهر ئه وه ی که کوفری شوینکه و تووانیان ته نها له بهر شوینکه و تن و تهقلید کردنه وه یانه". **(ابن القیم ده لئ)** : به لئ بیگومان ده بیته لیژدها پروونکردنه وه بدهین بو ئه وه ی کیشه و گومانه کان لا ببات، ئه ویش جیاوازی کردنه له نیوان تهقلید که ریک که توانای فیربوونی عیلی و زانیی حه قی هه یه به لام پشتی تیدهکات، وه تهقلید که ریک توانای هیچ له مانه ی نیه به هیچ شیوه یه ک، وه ههر دووک جوړه که بوونیان هه یه له واقیعدا، جا تهقلید که ری پشتیکهر **(له فیربوونی عیلم)** ئهماله و وازی له واجی سهرشانی هیئاوه **(که فیربوونی عیلمه، حه تمه ن به کردار پیکردنه وه)** هیچ عوزریکی نیه له لای خوا، به لام ئه و تهقلید که ره ی که توانای داواکردن و فیربوونی عیلی نیه به هیچ شیوه یه ک، ئه و دوو جوړه:

یه کیکیان: داوای هیدایه ت دهکات و پیشی خستوو به سهر هه موو شتیکدا و خووشی دهویت، به لام توانای دهستکه و تنی **(عیلی)** نیه، وه توانای داواکردنی **(عیلی)** نیه چونکه کهس نیه رینموونی بکات، جا ئه مه حوکمی وه کو حوکمی ئه هلی فه تره و ئه وانیه وایه که بانگه وازیان پینه گه یشتوو.

دووهمیان: پشتیکهره **(له فیربوونی عیلم)** هیچ ویستیکی نیه **(بو فیربوونی عیلم)** وه له دلی خویدا باسی فیربوونی عیلم ناکات و هیوای پئ ناخوازیت، له دلی خویدا ههر ئه وه هه یه که خوی له سهریه تی **(واتا له دلی خویدا نالیت چهند خوشه یه کییک هه بیته فییره عیلم بکات و داوای فیربوونی عیلی لئ بکه م و شارهزا بم له دین و له م جاهیلیه ته رزگارم بیته، به لکو ئه مه ی ههر به دلدایه ت، ههر به وه رازییه که خوی له سهریه تی، ئه گهر عیلم بخریته ژیر دهستیشی ههروهک خوی ده مینیته وه و داوای ناکات، وه کو زۆرینه ی خه لکی ئه م سهرده مه وه کو من و تو ده زانیت قورئان**

ههيه و به ههزارهها تهفسير و فهرمووده و شهرى فهرمووده و كتيبى عهقیدهى و
فقهى ... هتد ههيه، بهلام رۆژنیک له رۆژان به دلى دانایهت بلل چهند خوشه
بیخوینمهوه و فیران بى وهكو ئهوه وابیت كه ئهمه كارى ئهوه نهییت، ئهوه تهها بۆ
پینچ نوێژهكه و رۆژووى رمضان دروستكراوه، جا ئهم جوړه كهسانه چ لهو حاله
ئىستا تیايدانه كه عيلم ههيه و عالیم ههيه له بهر دهستیان بهلام داواى ناكهن،
لهگه ل ئهوه حاله كه بخړینه بیابانیكى چۆلهوه و كهس پیاى نهگات جیاوازی چیه
؟ له ههردوو حالهتدا ئهوهى بیرى لینه كه نهوه فیربوونى عيلم، لیره و لهویش هه
پشتیکه رن).

جوړى یه كه میان ده ل: ئهى پهروهردگارا گهر بزائم تۆ دینیكت ههيه باشته لهوهى
كه من له سهريمه، ئهوا دهچمه سهه ئهوه دینهت و واز لهوه دینه دههینم كه
له سهريمه، بهلام جگه لهوه دینهى كه من له سهريمه هیچ دینیكى تر نانا سم، وه
جگه لهوه توانای هیچ شتیكى ترم نیه، ئهمه ئهوپه پرى تیکۆشان و توانای فیربوونمه.
وه جوړى دووه میان: رازییه بهوهى كه له سهریه تی (ئهوه دین و عهقیده و مهنه جهی
كه له سهرى دهروات)، هیچ شتیك پیش ناخات به سهریدا، وه نه فسه كهى جگه
لهوهى كه له سهریه تی هیچ شتیكى تر داوا ناكات، (ئهم كه سه) هیچ جیاوازییه كى نیه
چ له حاله تی نه بوونى توانای فیربوون چ له حاله تی هه بوونى توانای فیربوون، وه
ههردووکیان بى توانان له فیربوونى عيلم (واتا ههردووك جوړه كه توانای فیربوونى
عيلمیان نیه، بهلام یه كیكیان گهر بیتو عيلمى پیبگات وهرى دهگریت، بهلام ئهوى
تریان ئه گهر عيلمیشی پیبگات ههه ئاوپرى لێناداتهوه و پشتگوئی دهخات واتا له
ههردوو حالهتدا ههه ویستی فیربوونى نیه)، جا جوړى دووه میان ناکریت وهكو
جوړى یه كه م دابنریت بههوى ئهوه جیاوازییهى له نیوانیاندا ههیه.

جوړى یه كه م وهكو ئهوه وایه له سهردهمى فتهره (هیچ پیغه مبه ریک و په یامیک
بوونى نه بییت) داواى فیربوونى دین بکات و پى نهگات، جا له دین لادات بههوى بى
توانایى و جاهیلی بهلام دواى سههرفکردنى تیکۆشانى له پیناو داواکردنى فیربوونى
دین.

جوړى دووه م وهكو ئهوه وایه كه ههه داواى فیربوونى دین نهگات، بهلكو مرد بیت
له سهه شیركه كهى، وه ئه گهرچى داواشى كر دییت بى توانا بووه له وهه رگرتنى، جا

جیاوازی ههیه له نیوان بۆ توانایی ئه و که سه ی که داوای فیروون دهکات له گه ل بۆ توانایی ئه و که سه ی پشت دهکات له فیروون، جا وورد ببه وه له م بابه ته.

خوا حوکم دهکات له نیوان به ندهکانی له پڕۆژی قیامه تدا به عه داله ت و حیکمه تی خۆی، وه سزای هیچ که سه یک نادات ته نها ئه وه نه بیّت که ئیقامه ی حوججه ی له سه ر کراوه به نۆردراوه کانی، ئه م شته براوه ته وه ده باره ی دروستکراوه کانی به شیوه یه کی گشتی، به لّام ئه وه ی که ئایا خودی (زید) یان خودی (عمرو) ئیقامه ی حوججه ی له سه رکراوه یان نا ؟ ئه مه شتی که له نیوان خوا و به ندهکانیدا ناتوانین ته ده خولی تیدا بکه یین (له کتێبه فقهیه کاندای که نمونه به یینه وه به که سه یک ئه واهمه یشه به ناوی "زید و عمرو" ده یینه وه، جا ئه وه ی لێرده ا "ابن القیم" مه به ستیه تی ئه وه یه: که ئه گه ر که سه یک کافربوو کوفرمان لێ بینی به لّام نه مانزانی ئیقامه ی حوججه ی له سه رکراوه یان نا، ئه واه له دونیادا حوکمی کوفری به سه ردا ده ده یین چونکه کوفرمان لێ بینیوه، به لّام حوکمی قیامه تی به سه ردا ناده یین واتا نالێین ده چینه دۆزه خه وه یان تاقی ده کرێته وه چونکه نازانین ئیقامه حوججه ی له سه رکراوه یان نا، به لّام که سه یک کوفری لێ بینی و وه بزانی ئیقامه ی حوججه ی له سه رکراوه، ئه واه حوکمی کوفری دونیای به سه ردا ده ده یین و وه حوکمی چوونه دۆزه خیشی به سه ردا ده ده یین گه ر له سه ر ئه م کوفره ی مرد بیّت، وه ئه گه ر کوفری لێ بینی و وه بزانی ئیقامه ی حوججه ی له سه ر نه کراوه، ئه واه حوکمی کوفری دونیای به سه ردا ده ده یین، وه ده لێین له قیامه تدا تاقی ده کرێته وه).

به لّکو واجبه له سه ر به نده که عه قیده ی وابیّت که هه رکه سه یک دینیکی غه یری دینی ئیسلام بکات به دینی خۆی، ئه واه کافره، وه خوا سزای هیچ که سه یک نادات ته نها دوا ی ئیقامه حوججه له سه ری به پیغه مبه ر، ئه مه به شیوه یه کی گشتی، به لّام ده باره ی سه پاندنی حوکمی قیامه ت به سه ر یه که یه که دا ئه وه یان عیلمه که ی ده گێرینه وه بۆلای خوا، ئه م حوکمه ده باره ی حوکمی پاداشت و سزایه، به لّام حوکمی دنیا به گوێره ی پروکه ش (ظاهر) ده بیّت، جا مندا ل و شیته کانی کافران حوکمیان کافربوونه له دونیادا، هه مان حوکمی دایک و باوکیان هه یه له دونیادا، جا به م پروونکردنه وه یه گومان لاده چیت له سه ر ئه م بابه ته، که ئه مه ش بنیات نراوه له سه ر چوار ئه صل:

ئەصلى يەكەم: خوا هیچ كەسك سزا نادات تەنھا دواى ئىقامەى حوججە نەبىت لەسەرى، ھەروەك اللہ تعالى ھەرموویەتى: {وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّى نَبْعَثَ رَسُولًا} {الإسراء: ۱۵}، وە ھەرموویەتى: {رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِيَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ} {النساء: ۱۶۵}، وە چەند ئایەتیکى تری باسکرد، پاشان ووتى: اللہ تعالى ھەرموویەتى: {وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ} {الزخرف: ۷۶}، وە زالمیش ئەو كەسەى كە بزانیت پیغەمبەر "صلی اللہ علیہ وسلم" بەچی نێردراو، یان بتوانیٹ فیڑبیٹ كە بە چی نێردراو، پاشان سەرپیچی پیغەمبەر بکات یان پشت بکات لە فیڑبوونی ئەوہى كە پیی ھاتوو، بەلام ئەو كەسەى ئەصلەن هیچ عیلمیکى لەلا نیە دەبارەى پیغەمبەر، وە ناتوانیٹ پیغەمبەر بناسیٹ بەھیچ شیوہیەك وە بئ توانا بیٹ لە ناسینی، جا ئەم كەسە چۆن پیی دەوتری زالم ؟.

ئەصلى دووہم: سزای خوا بە دوو شت دەبیٹە شایەنى ھەركەسك، یەكەمیان: پشت تیكردن لە بەلگە (حوججە: قورئان و سوننەت) وە نەویستنى فیڑبوونی و وە نەویستنى كاریپكردنى، دووہمیان: عینادی كردنى بەلگەكان دواى بەپاكردنى حوججە لەسەرى، وە وازھینان لە ویستنى كاریپكردنى، جا یەكەمیان كوفرى پشتیكردنە وە دووہمیان كوفرى عینادی كردنە، بەلام كوفرى جەھل لەگەل نەبوونی ئىقامەى حوججە و توانای فیڑبوونی، ئا ئەمەیانە كە خوا سزای نادات ئیلا دواى ئىقامە حوججە لەسەرى بەھوى پیغەمبەرانەو.

ئەصلى سییەم: ئىقامەى حوججە دەگوڤیٹ بە گوڤانى كات و شوین و كەسەكان، ئىقامەى حوججەى خوا لەسەر كافران دەكریٹ لە سەردەمیكدە وە ناكریٹ لە سەردەمیكى تردا، وە لە شوین و جیگایەكدە دەكریٹ وە ناكریٹ لە شوین و جیگایەكى تردا، وە ھەروەھا لەسەر كەسكدا دەكریٹ وە ناكریٹ لەسەر كەسكی تردا، جا چ بەھوى نەبوونی عەقل و جیانەكردنەوہى شتەكان بیٹ وەكو مندال و شیٹ یان بەھوى تیئەگەیشتنى بیٹ كە وەرگێڤ (مترجم) لەوئ نەبیٹ بوئ وەرگێڤیٹ (واتا بە زمانى غەیری خوى ئىقامەى حوججەى لەسەر بكریٹ)، جا ئەم كەسە وەكو كەرپوايە هیچ نابیستیٹ و ناتوانیٹ تیڤگات، ئەمەش یەككە لەو چوار جوړ كەسەى كە لەلای خوا عوزریان ھەىە لەرۆژى قیامەتدا ھەروەك لە ھەرموودەى (الأسود و

أبي هريرة) و جگه له وانیش هاتوو (مه بهستی ئەم فەرموودهیه که پیغه مبهەر صلی الله علیه وسلم" فەرموویهتی: چوار جۆر کهس هەن له پڕۆژی قیامه تدا عوزریان ههیه، که سیکی که پ که هیچ نابیستی، وه که سیکی گیل "وه کو شیت" وه که سیکی پیری خه له فاو، وه که سیکی که له سهردهمی فەتره دا مردوو، جا که پ که ده ئی پەروردهگار کاتیک ئیسلام هات من هیچم نه ده بیست، وه گیل که ده ئی پەروردهگار کاتیک ئیسلام هات مندا لان قشپیلان بۆ ده هاویشتم "قشیل: پيسای مه پرو مالات و ووشتره"، وه پیره خه له فاو که ده ئی پەروردهگار کاتیک ئیسلام هات من هیچ تی نه ده گه یشتم، وه ئەوهی له سهردهمی فەتره دا مردوو ده ئی پەروردهگار هیچ نێردراویک له لایه ن تۆوه بۆم نه هات، ئینجا خوا په یمانیان لیوه رده گریت که گوپرایه ئی بکه ن، جا پیلان ده ئیت برۆنه ناگری دۆزه خه وه، فەرمووی: سویند به وهی گیانی "محمد" ی به دهسته گهر بچووبانه ناویه وه ئەوا سارد و سه لامه ت ده بوو له سهریان. وه فەرموودهیه کی تری نزیک له مه ههیه که "أنس" رپوایه تی کردوو، که پیغه مبهەر "صلی الله علیه وسلم" فەرموویهتی: چوار جۆر کهس ده هیئن له پڕۆژی قیامه تدا، مندا ل و عه قل ناته واو و پیریکی خه له فاو و ئەوهی مردوو له سه رده می فەتره، هه ریه که یان باسی عوزره که ی ده کات، جا پەروردهگار تبارک و تعالی به ملیک له ناگردا ده ئی ده رکه وه، جا پیلان ده فەرمووی: من پیغه مبه رم له نه فسی خۆتان بۆ ره وانه ده کردن، جا من ئیستا نێردراوی خۆم بۆ ئیوه برۆنه ناو ئەم مله ناگره وه، جا ئەوانه ی هه ر له سه ره تاوه دۆزه خی بوونه ده ئین: پەروردهگارا چۆن بچینه ناویه وه له کاتیکدا ئیمه له ناگر پامان کردوو، وه ئەوانه شی هه ر له سه ره تاوه به هه شتی بوونه به خیرای به ره و ناگره که ده پرون و ده چنه ناویه وه، ئینجا الله تعالی پیلان ده فەرمووی "به وانه ی که نه چوونه ناو ناگره که وه" ئیوه گهر پیغه مبه رم بۆتان ره وانه کردبوایه زیاتر به درۆتان ده خسته وه و سه رپیچیتان ده کرد "واتا ئەوه تا من قسه تان له گه ل ده که م و په یمانم لیوه رگرتوون گوپرایه ئیم ناکه ن، ئە ی چۆن گوپرایه ئی پیغه مبه رانتان ده کرد ئە گهر بۆتان هاتبوایه ؟".

(فەرمووده ی یه که م "ئیمام أحمد" و فەرمووده ی دووهم "أبو یعلی" رپوایه تیان کردوو و به کو ی رینگاکانیان ده بنه فەرمووده یه کی حه سه ن چونکه فەرمووده ی زۆری تر شایه تن بۆ ئەم دوو فەرمووده یه).

تیبینی: الشیخ "إسحاق" ئەصلى چوارەمى نەقل نەکردوو لە نامەكەیدا كە "ابن القیم" باسى ئەو دەكات كە ھەموو كردهوەكانى خوا بەگوێرەى حىكمەتییەتى، سبحانە وتعالى ھىچ كردهوەیەكى نىە بى حىكمەت بى. (منیش بە كورتى ھیناومە).

پاشان الشیخ (واتا عبد اللطیف) رحمہ اللہ، ووتى: لێردا ھەلۆستە بکە و وورد ببەو ھەم ڕوونکردنەو ھەوانە، ئەو (واتا ابن القیم) عوزرى بە کەس نەداو ھەوانە تەنھا ئەو نەبیت كە توانای فیروون و پیگەیشتنى بە حەق نەبوو ھەگەل ئەوپەرى داواکردن و ھەولدان و ویست ھەبوون بۆى، جا ئەم جوړە کەسانە مەبەست پێیانەو ھەوانە (شیخ الإسلام و ابن القیم) و ھاوشیووەکانیان (واتا كە دەلێن تەكفیر ناکریت تاو ھەكو ئیقامەى حوججەى لەسەر دەكریت مەبەستیان ئەم جوړە کەسەى ھەم ھەموو ھەولێك دەدات بۆ فیروونی عیلم بەلام دەستی ناکەویت، كەجى لە دونیادا ھەر بە کافر دادەنریت بەلام لە قیامەتدا عوزرى ھەى و بە کافر دانانریت و سزا نانریت بەلكو تاقى دەكریتەو، تاقى كەردنەو ھەكەش و ھەكو ئیقامەى حوججە وایە بۆیە دواى تاقى كەردنەو ھەكو دەچیتە بەھەشتەو یان دەچیتە دۆزەخەو)، بەلام (العراقى) و براىەكانى كە لەسەر باطلن، گومان بۆ خەلكى دروست دەكەن كە الشیخ (مەبەستى ابن تیمیة یان محمد بن عبد الوھاب) ھ، كەسى جاھیل تەكفیر ناكات، وە دەلێت ئەم كەسە عوزرى ھەى، جا ووتەكە بە موحەمەلى باس دەكەن و ڕوونى ناکەنەو (واتا بەبى ڕوونکردنەو ھەكو ئەو ھەوانەكانى شیخ ڕوونیان كردهو بە موحەمەلى باسى دەكەن و نایكەن بە موفەصل)، جا ئەم گومانەیان كردهو بە قەلغانێك بۆ ڕەتكەردنەو ھەوانەكانى قورئان و فەرموودەكانى پیغەمبەر، وە ھێرش دەكەنە سەر (بە زمان، وە بە كردارێش گەر بۆیان ڕەخسى) بەندە موەحیدەكانى خوا، ھەر ھەك چۆن پێشینەكانى خۆیان لە گۆرپەریستان وایانكردوو، وە چارەنووس و گەرانیو ھەر بۆلای خواى، وە ئەو حاكەمە لەنیوان بەندەكانیدا لەو شتانەى كە خیلاف ھەى لەنیوانیاندا... تاو ھەكو كۆتایی كە الشیخ (عبد اللطیف) باسیكردوو ھەوانە رحمہ اللہ.

(الشیخ إسحاق دەلێ): جا وورد ببەو ھەوانە گەر تۆ یەكێكى لەوانەى داواى حەق دەكات بە بەلگەو، وە ئەگەر تۆ یەكێكى لەوانەى كە لەسەر باطل سوورە و دەیهوئ بۆ

به لځه هیځانه وه له سهر شته باطيله کانی پشت به ووته موجه له کانی زانایان ببه ستی
نه واهيچ سهر نيه (واتا هيچ سهر نيه توشي گومړای و کوفر و سهر لیښیواوی بیت
و خه لکیش توش بکهیت).

وصلی الله علی محمد النبی الأمي وعلی آله وصحبه أجمعين.

کوتایي

مانگی "ذي الحجة" ی سالی "۱۳۱۲" ی کوچی، نه قل کراوه له سهر ده ست
و خه تی نوسهر (واتا الشيخ إسحاق) رحمه الله تعالى، جا خوا پاداشتی
خیږی بداته وه به رامبه رنه و کاره ی که له خزمه تی ئیسلام و موسلماناندا
کردوویه تی.

به پینوسی: "عبد العزيز الفوزان"

(عبد العزيز الفوزان نه و که سهریه که نه م نامه یه ی کوپی کردو وه له سهر
ده ست و خه تی الشيخ "إسحاق" هه روه ک له پیښه کی نه م نامه یه شدا
نامازهم پیداو، جا خوا پاداشتی شیخ ئیسحاق و نه ویش بداته وه به
خیږ، له گه ل شیخ الإسلام ابن تیمیة و ابن القيم و محمد بن عبد
الوهاب و عبد اللطيف).

جا له کوتاییدا به (أهل الإرجاء والتجهيم) ده لیم سهر که ن چو ن نه وه کانی (الشيخ
محمد بن عبد الوهاب) تیگه یشتوون له کتیب و نامه و نوسراوه کانی شیخ محمد و
ته وای ئیمامه کانی بانگه وازی نه جدی (الأئمة الدعوة النجدية) چو ن گومانه کانی
سهر وته کانی (الشيخ) لاده دهن و ه لیده وه شیڼنه وه، که چی نیوهش که ناوتان له
خوتان ناوه سه له فی که ته نه بانگه شه یه و حه قیقه تی نیه، به شیوه یه کی ترده روان
له وته کانی (الشيخ محمد) و نه وه کانی، نه مه له کاتی کدا ته وای کتیب و نامه و
نوسینه کانیان خوتان چاپی ده که ن و بلاوی ده که ن و شهر چی ده که ن به کتیب و به
دهنگ، جا حه ق بدن به خه لکی موسلمان به هو ی شهر چی نه وه کانی وه له وته کانی

(الشیخ) بگەن یان بەھۆی شەرحی ئیوہ لە وتەکانی (الشیخ) بگەن ؟؟؟ ئایا نەوہکانی بەھەلە تیگەشتن لە ووتەکانی (الشیخ) بەلام ئیوہ وەکو خۆی تیگەشتوون ؟؟؟
وہ بە خوشک و برایانی موسلمان (موحد) دەلیم : با سوپاسی خوا بکەین کە دەبینین کەسانیک ھەمیشە وانە و شەرحی کتیبەکان دەخوینن و بانگەشە سەلەفیەت دەکەن و ھەمیشە دەرگای مزگەوت و مائی زانایان بۆیان کراوہیە کەچی توشی گومرایی و کوفر بوونە، کەچی من و تۆی موسلمان بەم ھەموو ئاستەنگ و کۆسپەیی کە دەخریتە پێشمان بۆ فیروونی عیلمی شەری، کەچی سوپاس بۆ اللہ تعالی بە فەزل و منەتی خۆیەوہ ھیدایەتی داوین بۆ ئیسلامی راستەقینە.
وصلی اللہ علی نبینا محمد وعلی آلہ وصحبہ وسلم.

عبدالرحمن شارەزووری

۱۰ی شوباتی ۲۰۱۸